

Advent

ČASOPIS CIRKVI ADVENTISTOV
SIEDMEHO DŇA

8/2020

**Vernosť
v kresťanskom
životnom štýle**

**Prednášky
modlitebného týždňa**

Vernosť v kresťanskom životnom štýle

Krátko pred odchodom dal Ježiš učeníkom poverenie, aby šli do celého sveta a získavali mu učeníkov (Mt 28,18-20).

Téma tohtoročného týždňa modlitieb znie: Osloviť svet vernosťou v životnom štýle. Čo má životný štýl spoločné so získavaním ľudí pre Krista? Úzko to spolu súvisí. Spôsob nášho života totiž ukazuje, akí sme kresťania. Aké hodnoty zastávame? Aké sú naše priority? Ako trávime čas a ako využívame naše zdroje? Aký život vlastne žijeme?

„Čo to znamená byť kresťanom? Znamená to podobať sa Kristovi,“ hovorí Ellen Whiteová.¹ Ježiš je našim vzorom a len jeho mocou dokážeme naplniť jeho povolanie a úplne sa spoliehať na neho aj na jeho Slovo.

Počas tohto týždňa modlitieb sa budeme zaoberať niekoľkými dôležitými témami. Začneme Bibliou, ktorá je základom životného štýlu kresťana. Pozrieme sa na to, ako princípy Božieho kráľovstva formujú život kresťana a ako kresťanské hodnoty formujú konkrétne náš život. Veľmi dôležitým aspektom života kresťana je zdravie. Kristus je aj v tejto oblasti našim vzorom. Je to pre nás povzbudenie aj inšpirácia. Budeme sa tiež zaoberať vzťahom kresťanského životného štýlu a médiami. Pouvažujeme o životnom štýle kresťana a sexualite. Tento mimoriadny týždeň zakončíme témou, o ktorej písala Ellen Whiteová „Život v čase konca: kresťanov životný štýl a udalosti posledných dní“.

Dúfam, že sa spolu so mnou budete zaoberať tým, akú súvislosť má kresťanský životný štýl a získavanie sveta pre Krista. Modlime sa pokorne za zaslúbené vyliatie Ducha Svätého a za jeho moc, ktorá nám umožní prežívať náš život s ním.

TED N. C. WILSON,
PRESEDA GENERÁLNEJ KONFERENCIE CIRKVI ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

¹ Ellen G. White, *Manuscript Releases* (Silver Spring, Md.: Ellen G. White Estate, 1990), sv. 9, str. 230.

Advent, časopis Cirkvi adventistov siedmeho dňa v ČR a SR, číslo 8/2020

10x ročne vydáva vydavateľstvo Advent-Orion, spol. s r. o.

Registračné číslo MK ČR 6982, ISSN 1210-3365

Objednávky v ČR: Roztocká 5, 160 00 Praha 6

Tel.: 233 320 767; 603 553 628, e-mail: expedice@adventorion.cz

Objednávky v SR: Šafárikova 9, 038 61 Vrútky

Tel./fax: (043) 428 26 70, e-mail: adventorion@adventorion.sk

Zodpovedný redaktor: Vítězslav Chán

Preložil: Josef Hrdinka, prednášky pre deti pripravila Lýdia Grešová

Technická redakcia: JUPOS, s. r. o., Ostrava

Vytlačila tlačiareň ARTRON, s. r. o., Boskovice

Vychádza: 21. 9. 2020

PRVÁ SOBOTA

TVOJE SLOVO JE SVETLOM PRE MOJE NOHY**ZÁKLADOM ŽIVOTNÉHO ŠTÝLU KREŠŤANA JE BIBLIA.****PROSTREDNÍCTVOM PÍSMO A MODLITBY MÔŽEME SPOZNÁVAŤ BOHA.**

Bolo to veľmi dôležité obdobie môjho života. Po maturite som sa rozhodol pokračovať v štúdiu na Univerzite La Sierra v Kalifornii vzdialenej viac ako 4 100 kilometrov od môjho domova. Keď som začal túto novú a dôležitú etapu svojho života, poslal mi otec list, kde vlastnoručne napísal tento citát: „Povšväť sa Bohu hneď ráno, to nech je tvojím prvým činom. Modli sa: ‚Pane, prijmi ma za svoje dieťa. Všetky svoje plány kladiem k Tvojim nohám. Použi ma dnes vo svojej službe. Zostaň so mnou, nech všetko konám v Tebe.‘ Toto je každodenná záležitosť. Každé ráno sa posväť Bohu na celý deň. Odovzdaj mu všetky svoje plány, aby sa uskutočnili podľa jeho prozreteľnosti, lebo inak sa ich budeš musieť vzdať. Takto môžeš denne odovzdávať svoj život do Božích rúk a takto sa bude tvoj život stále viac a viac tvarovať do podoby Kristovho života.“²

Veľa to pre mňa znamenalo a navyše som si vďaka tejto rade začal od tých čias veľmi vážiť spisy Ellen Whiteovej.

Otcov list som si založil do svojej Biblie, neskôr som však o ňu prišiel. Tak som pred mnohými rokmi požiadal otca, aby mi tento výrok prepísal do novej Biblie, ktorú mám dodnes.

Je to naozaj vzácna rada a tiež pripomienka toho, ako sa otec zaujímal o môj duchovný život. Nikdy nepovažujme duchovné formovanie svojich detí za zbytočné a radi im venujme svoj čas. Pod vplyvom a mocou Ducha svätého to prinesie bohatý úžitok.

Moc Božieho slova

Každý deň by sme sa mali Bohu odovzdať aj so svojimi plánmi. Je veľmi dôležité vyhradiť si čas na načúvanie Bohu, ktorý k nám hovorí cez Bibliu. „Sviectou mojej nohe je tvoje slovo, svetlom môjmu chodníku“ (Ž 119,105).

V dnešnom svete súperí o našu pozornosť množstvo myšlienkových smerov, čo nás nakoniec môže zviest zo správnej cesty. Božie slovo je však dôveryhodné. Osvetľuje našu cestu a spoľahlivo nás vedie k Bohu. Je základom pre budovanie a udržiavanie vzťahu s Ježišom a učí nás, čo to znamená žiť podľa Božej vôle. Biblia je živým slovom Ježiša Krista, je nadčasovou pravdou, ktorá presahuje všetky ľudské kultúry a prináša nám kúsok neba.

Na satanovu ponuku Ježiš smelo odpovedal: „Človek bude žiť nielen z chleba, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst“ (Mt 4,4). To znamená, že každá časť Písma je dôležitá. Netvrdíme, že Boh nadiktoval Bibliu slovo za slovom. Veríme však, že ju plne inšpiroval Boží Duch. Apoštol Pavol to vyjadril jasne: „a tak sa prorocké slovo stalo pre nás pevnejším. Dobro robíte, keď naň upierate svoj zrak ako na lampu, ktorá svieti na temnom mieste...“

Predovšetkým si buďte vedomí toho, že žiadne proroctvo v Písme nepripúšťa súkromný výklad. Veď proroctvo nikdy nepovstalo z vôle človeka, ale ľudia poslaní Bohom hovorili z vnuknutia Ducha Svätého“ (2Pt 1,19–21).

² Ellen G. Whiteová, *Cesta ku Kristovi*, Advent-Orion, Vrútky, 2019 str. 105 (angl. *Steps to Christ*, str. 70).

Základná pravda

Ježiš vo svojej modlitbe za učeníkov (a tiež vlastne za nás) vyjadril, akú moc má jeho Slovo: „Posväť ich v pravde; tvoje slovo je pravda!“ (Jn 17,17). Žijeme vo svete, ktorý považuje pravdu za relatívnu, vo svete, v ktorom sa pravda odvodzuje od životných skúseností jednotlivých ľudí. Napriek tomu Kristus odvážne vyhlasuje, že jeho Slovo – Biblia – je pevnou a nemennou pravdou. Vďaka pôsobeniu Ducha Svätého nás táto pravda premieňa a posväcuje.

Práve preto je Biblia základom kresťanského životného štýlu. Ukazuje nám, čo znamená byť nasledovníkom Krista (pozri Mt 5). Nájde sa v nej opis života zbožných ľudí a tiež sa v nej píše, že „cesta tých, ktorí robia neverne, je tvrdá“ (Pr 13,15; ROH). Písmo nám ponúka nadčasovú múdrosť, „múdrosť na spásu“ (2Tim 3,15), ktorá je natolko jednoduchá, že ju vie pochopiť aj dieťa. Biblické proroctvá zasadené do historických skutočností nám umožňujú sledovať Božie vedenie v minulosti a tiež nás uisťujú o tom, že budúce udalosti sa naplnia (Joz 21,45; 2Kor 1,20). Na stránkach Biblie sú odhalené aj informácie o našom pôvode a osude ľudstva (Gn 1,1; Zj 21, 1.7; Zj 22,17).

Boha spoznáваме prostredníctvom Písma a cez modlitbu. V knihe *Cesta ku Kristovi* čítame: „Ak chcete poznať Spasiteľa, študujte Písmo. Naplňte si srdce Božími slovami. Ony sú živou vodou tíšiacou váš páľčivý smäd. Ony sú živým chlebom z neba.“³ Ellen Whiteová vysvetľuje: „Biblia nebola napísaná len pre učencov, určená je najmä obyčajným ľuďom. Veľké spasné pravdy sú jasné ako deň a nikto sa nezmylí ani nezablúdi, iba ak tí, čo sa riadia vlastným prízemným úsudkom namiesto jasne zjavenej Božej vôle.“⁴ A dodáva: „Nemali by sme prijímať nijaké ľudské svedectvo o tom, čo učí Písmo, ale Božie slová by sme mali skúmať sami.“⁵

Písmo sa vykladá Písmom

Tento spôsob výkladu podporuje historicko-biblická (historicko-gramatická) metóda čítania Božieho slova. Podrobne ju vysvetľuje dokument „Metódy štúdia Biblie“, ktorý odsúhlasila celosvetová cirkev.⁶ Táto metóda štúdia Biblie stavia na tom, že Písmo sa vykladá Písmom. Nie je závislá od výkladu jednotlivca alebo určitého prostredia, ako k tomu čitateľov Biblie často vedú kritické metódy skúmania Biblie. Túto metódu podrobne predstavuje kniha *Veľká dráma vekov*:

³ Ellen G. Whiteová, *Cesta ku Kristovi*, Advent-Orion, Vrútky, 2019, str. 132 (angl. *Steps to Christ*, str. 88).

⁴ Tamtiež, str.134 (angl. *Steps to Christ*, str. 89).

⁵ Tamtiež, str.134 (angl. *Steps to Christ*, str. 89).

⁶ Dokument „Metódy studia Bible,“ www.adventist.org/articles/methods-of-bible-study/.

„Biblický text treba vykladať podľa jeho zjavného zmyslu, ak, pravda, nejde o reč symbolickú alebo obraznú... Keby ľudia brali Písmo tak, ako je napísané, keby ich falošní učitelia nemýlili, potom by sa dalo vykonať dielo, ktoré by potešilo anjelov a do Kristovej cirkvi by priviedlo tisíce tých, čo dnes všelijako blúdia.“⁷

Celé stáročia veľmi riskovali verní muži a ženy, keď sa snažili porozumieť Písmu. Niektorí pre vernosť Písmu dokonca položili svoje životy. Dnes je táto kniha voľne dostupná. Každoročne sa vo svete vytlačí viac ako 100 miliónov výtlačkov Biblie a navyše je voľne dostupná aj na internete.⁸

Veriť Božiemu slovu

Veľa ľudí si myslí, že Bibliu stačí len vlastniť. No iba niektorí si uvedomujú, že je dôležité ju čítať, uvažovať o nej a riadiť sa jej radami.

Veriaci v Beroji o tom boli pevne presvedčení. „Tunajší Židia boli šľachetnejší ako v Tesalonike. Prijímali slovo s veľkou dychtivosťou a každý deň skúmali Písmo, či je to naozaj tak“ (Sk 17,11).

Aj my by sme mali byť takí. Základom našej duchovnej skúsenosti je každodenné čítanie Biblie spojené s modlitbou. Bez tohto spojenia s nebom nemôžeme duchovne rásť (pozri 2Pt 3,18). Máme nesmiernu prednosť, pretože môžeme každý deň osloviť nášho Boha. Vieme totiž, že on s nami chce komunikovať.

Keď ráno vstanem z postele, snažím sa začať deň modlitbou. Vkladám svoj život do Božích rúk a prosím ho o to, aby mi dal svoju múdrosť a Duha Svätého. Pán nás nikdy nesklame. Bibliu čítam systematicky podľa plánu. Čítam však aj ďalšie časti Biblie a komentáre Ellen Whiteovej. Overil som si, že je tiež užitočné študovať lekcie sobotnej školy pre dospelých a ďalšie študijné zdroje, ktoré mi pomáhajú uvedomovať si Božiu blízkosť.

Kým začnem s čítaním, vždy sa najprv modlím. Písmo by sme nikdy nemali čítať bez prosby

o vedenie Duchom Svätým. Som Bohu naozaj veľmi vďačný za jeho „písané slovo“.

Nič by nás nemalo pripraviť o čas strávený každodenným štúdiom Bohom inšpirovaného Slova. Takéto čítanie nesmierne obohatí náš duchovný život. Každodenné chodenie a komunikovanie s Bohom nás premení rovnako ako zmenilo Enocha.

„Počas aktívneho života naplneného prácou Enoch neustále prežíval spoločenstvo s Bohom. Čím naliehavejšia bola úloha, ktorú plnil, tým vážnejšie a vytrvalejšie sa modlil... Vedel sa siahnuť do ústrania a samoty, pretože túžil po poznaní, ktoré môže dať len Boh. Keď hovoril s Bohom, stále viac odrážal Božiu podobu. Aj my by sme mali takto chodiť s Bohom... Ak to budeme robiť, naše tváre budú odrážať jas jeho prítomnosti... a budeme hovoriť o jeho moci: ‚Chváľme Pána Boha, pretože je dobrý a dobré je aj jeho slovo.‘ Tí, ktorí sa s Bohom takto rozprávajú, prežijú v posledných dňoch veľkú premenu.“⁹

Je úžasné, že môžeme každý deň komunikovať s Bohom. O čo väčšiu radosť budeme prežívať v deň, keď nás Boh vezme k sebe domov.

TED N. C. WILSON,
PREDSEDA GENERÁLNEJ KONFERENCIE
CIRKVI ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

Podnety na diskusiu

1. Ako urobiť osobné štúdium Biblie ešte zaujímavejším? Premýšľajte o nových a kreatívnych formách štúdia Božieho slova.
2. Ako pristupujete k ťažkým pasážam Biblie? Aký bol Ježišov prístup?
3. Ako môžeme novej generácii adventistov ukázať dôležitosť každodenného štúdia Božieho slova?

⁷ Ellen G Whiteová, *Z tieňa do slávy*, Advent-Orion, Vrútky, 1997, str. 401 (*Veľký spor vekov*, str. 430).

⁸ „29 Good Bible Sales Statistics,“ BrandonGaille Small Business & Marketing Advice, <https://brandongaille.com/27-good-bible-sales-statistics/>.

⁹ Ellen G. Whiteová, *Sons and Daughters of God* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn, 1955), str. 20.

NEDEĽA

HODNOTY KRÁĽOVSTVA A KREŠŤANSKÝ ŽIVOT

Adventistov siedmeho dňa nájdeme vo väčšine krajín celého sveta. Zjavenie 14,12 hovorí, prečo to je tak. Toto apokalyptické posolstvo opisuje dve kľúčové hodnoty a pravdy, ktoré sú meradlom kresťanskej viery. Je to viera v to, že Ježiš je jediným Spasiteľom ľudstva, a poslušnosť Božím prikázaniam. Tieto večné hodnoty vytvárajú v ľudskom živote pokoj, radosť a šťastie.

Výzva na vernosť

Vernosť Ježišovi ako nášmu Pánovi potvrdzuje dôveryhodnosť nášho svedectva. Život bez vernosti Kristovi je výrazom úplného duchovného zlyhania.

Ellen Whiteová o tom povedala: „Ak sa prijatie pravdy neprejaví voči svetu v našej povahe, potom vlastne popierame Ježiša Krista ako toho, ktorý sníma hriechy sveta. Mali by sme sa stávať lepšími ľuďmi, láskavejšími, súcitnejšími, zdvorilejšími a prejavovať jemnosť, dobrotu a lásku. Práve láska priviedla Ježiša na svet, aby naplnil svoje milosrdné poslanie. Tak ľuďom vydávame svedectvo o moci Ježiša Krista.“¹⁰

Príklad lásky

Pokiaľ sami nepocítíme Kristovu lásku, nemôžeme ju presvedčivo odovzdávať ďalej. Nie je totiž možné odovzdať niečo, čo sami nemáme. Množstvo ľudí vo svete hľadá lásku a prijatie, túži po pokoji a šťastí. Rýchlo však odhalia našu pretváрку. No úprimnosť vie presvedčiť mnohých.

Tomáš sa narodil v kresťanskej rodine. Keď mal pätnásť rokov, bol spolu so svojimi kamarátmi

pokrstený. Dal sa pokrstiť, lebo sa to od neho očakávalo, no neprežil skutočné obrátenie. Oženil sa s krásnou veriacou ženou, ale mal priateľov aj medzi neveriacimi. O mnoho rokov neskôr pozvala jeho manželka kazateľa, aby u nich doma viedol skupinku štúdia Biblie. Tomáš sa síce o tieto stretnutia nezaujímal, ale nebol ani proti, veď kazateľ bol jeho kamarát.

Tomáš spočiatku sledoval biblické štúdium z vedľajšej izby. Po niekoľkých týždňoch sa k skupinke nenápadne pripojil. Videl, ako sa zmenil život jeho manželky aj ďalších členov skupinky. Tomáš obdivoval úprimnosť, s akou vyznávali svoje chyby a ako čestne sa snažili meniť svoj život. Raz v noci sa rozplakal. Boli to slzy radosti aj smútku. A potom povedal: „Nikdy som presne nechápal adventistické posolstvo. Pri počúvaní biblického štúdia som uvidel Ježiša v novom svetle. Boh mi dal druhú šancu vidieť veci inak.“

Až teraz objavil skutočnú, presvedčivú a nálezlivú lásku.

Uzdravujúca poslušnosť

Téma poslušnosti sa často veľmi skresľuje a nechápe sa správne. Dodržiavanie Božích prikázaní vždy prospieva ľuďom, ktorí ich uvádzajú do života. Poslušnosť Božím prikázaniam je praktickým dôkazom našej lásky k Ježišovi. Ján napísal: „Lebo láska k Bohu je v tom, že zachováваме jeho prikázania; a jeho prikázania nie sú ťažké“ (1Jn 5,3).

Istá študentka na univerzite zistila počas prvého týždňa školy, že jedna z povinných prednášok býva v piatok večer po západe slnka. Šla za dotýčným

¹ Ellen G. Whiteová, *That I May Know Him* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1964), str. 306.

profesorom a vysvetlila mu, že ako adventistka siedmeho dňa dodržiava sobotný odpočinok od piatkového západu slnka, a preto sa nebude môcť zúčastniť na prednáškach v piatok večer. Prednášajúci vyjadril svoje sklamanie, ale odmietol zmeniť čas vyučovania. Mladá žena sa však za celú situáciu modlila.

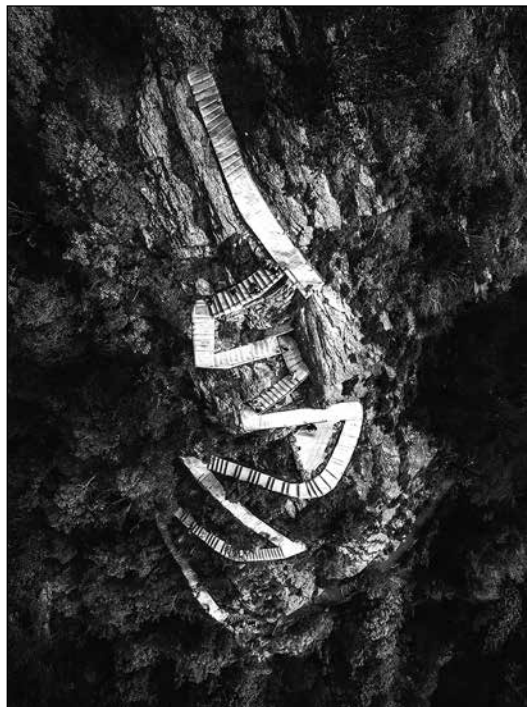
O týždeň neskôr oznámil profesor triede, že čas prednášok zmenil na piatok ráno. Profesor sa obrátil na vedenie našej cirkvi s otázkou, či je pravda, že adventisti siedmeho dňa dodržiajú sobotu od piatkového západu slnka do soboty večer. Keď sa presvedčil, že je to tak, čas prednášok napokon zmenil.

Táto skúsenosť priniesla hneď dvojité požehnanie. Posilnila vieru tejto mladej ženy a ovplyvnila jej profesora, aby rešpektoval jej vieru.

Príležitosť na Božie požehnanie

Ak členovia cirkvi radostne prežívajú pravdy Božieho kráľovstva, môžu tým priniesť požehnanie aj tým, ktorí ešte biblické princípy nepoznajú. Vyznanie viery môže presvedčiť iných ľudí len vtedy, ak podľa neho skutočne žijeme. Keď robíme, čo je správne, konáme čestne a pravdivo prežívame princípy Božieho kráľovstva, dávame Bohu priestor, aby nás mohol v živote viesť a cez nás tiež ovplyvňovať životy ďalších ľudí. Autor Žalmu 15 na otázku: „Hospodin, kto môže bývať na tvojom svätom vrchu?“ odpovedá jasne: „Ten kto žije bezúhonne, kto koná spravodlivo, kto zo srdca pravdu hovorí, kto neškodí jazykom, kto neublízuje druhému, kto netupí blížneho, kto pohŕda podliakom, kto ctí si tých, čo sa boja Hospodina“ (v. 2–4).

Žijeme v zničenom a zmätenom svete. A taký svet je aj tam, kde žijú adventisti siedmeho dňa. Aby sme svoju vieru mohli predstaviť verejnosti, musíme ju najskôr opravdivo a čestne prežívať vo svojom súkromí. Proroka Jeremiáša Boh vyzval: „prebehnite ulicami Jeruzalema... a hľadajte po jeho námestiach“ a nájdite niekoho, „kto by konal podľa práva a dodržiaval vernosť“ (Jer 5,1). Dnes Boh hľadá ľudí, ktorí sa čestne postavia k tomu, čo objavili v Božom slove, a ktorí budú prežívať pravdu i zachovávať Božie prikázania a vernosť Ježišovi.

Každý z nás môže Bohu povedať: „Drahý Pane, ja budem týmto verným človekom. Pomôž mi stať sa skutočným kresťanom.“ Naša odpoveď poskytne Bohu možnosť, aby mohol žehnať nám aj ľuďom, s ktorými sa budeme stretávať. Z toho môžeme mať ako adventisti siedmeho dňa veľkú radosť.

AUDREY ANDERSSON,
TAJOMNÍK TRANSEURÓPSKEJ DIVÍZIE PRI GENERÁLNEJ
KONFERENCII CIRKVI ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

Podnety na diskusiu

1. Ako sa v našom živote môže prejavovať naša viera?
2. Čo by sme mali v našich životoch zmeniť, aby bolo naše svedectvo pre iných ľudí dôveryhodné?
3. Jedine Duch Svätý dokáže zmeniť náš život. Ako nájsť odvahu požiadať ho, aby nás viedol? Čo nám bráni v tom, aby sme sa mu skutočne odovzdali?

PONDELOK

UČÍME SA ŽIŤ AKO KREŠŤANIA

ŽIVOT KREŠŤANA A OVOCIE DUCHA SVÄTÉHO.

Mohol by existovať „spolok adventistických bankových lupičov“? Takáto otázka nám na tvárach vyvolá úsmev, pretože niektoré konanie je s adventistami úplne nezlučiteľné. Ako by sme teda mali prežívať svoju vieru? Táto otázka si vyžaduje biblickú odpoveď, pretože existuje mnoho nesprávnych postojov. Pripomeňme si dva z nich.

Nesprávne pohľady na kresťanský životný štýl

Niektorí ľudia si myslia, že na kresťanskom životnom štýle nezáleží. Nevidia žiadne spojenie medzi vierou a životným štýlom, medzi vieroukou a konaním. Ďalej sú tu ľudia, ktorí sa zameriavajú hlavne na pravidlá a nariadenia a vzťah ku Kristovi sa im pomaly vytráca. S podobnou situáciou sa apoštol Pavol stretol v Galácii. Niektorí kresťania tam si mysleli, že sloboda v Kristovi ich oslobodzuje od záväzku žiť morálne (Ga 5,13–6,10). Iní zas zastávali názor, že dodržiavaním zastaraných nariadení Starej zmluvy, vrátane obriezky, si môžu získať Božiu priazeň (Ga 1,1–5,12).

Pavol odmietal oba tieto názory. Tým, ktorí sa domnievali, že skutky nie sú dôležité, apoštol pripomenul, že Boží ľud bude súdený podľa vykonaných skutkov (Ga 6,7.8). A tým, ktorí verili, že svojimi skutkami si u Boha získajú nejaké zásluhy, Pavol zdôraznil, že „človek nie je ospravedlnený zo skutkov podľa zákona, ale iba vierou v Krista Ježiša“ (Ga 2,16). Apoštol vedel, že ak kresťanský životný štýl nevychádza z evanjelia, stáva sa z neho buď lačná milosť, alebo sa končí pri snahe o dokonalosť.

Jadrom kresťanovho života je podľa apoštola Pavla úplné odovzdanie sa Kristovi prostredníctvom prítomnosti a moci Ducha Svätého. Apoštol

Pavol používa v Liste Galaťanom 5,22–23 výraz „ovocie Ducha“. Chce totiž vystihnúť dobré vlastnosti alebo povahové črty, ktoré u človeka pôsobí Duch Svätý. Pavol vymenúva deväť vlastností, ktoré sú „ovocím Ducha“. Patrí sem „láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie“. Všetky tieto cnosti predstavujú Kristovu povahu, ktorú máme prejavovať aj my ako jeho nasledovníci.

Ovocie Ducha však nie je výsledkom ľudského úsilia, ale výsledkom Božieho pôsobenia. Rovnako ako na jabloni nemôžu rásť banány a bravy nedokážu lietať, nie je možné, aby hriešni ľudia získali tieto dobré vlastnosti vlastným úsilím. Len Boh v nás môže vytvárať spomínané povahové črty.

Položme si dôležitú otázku: Naozaj druhým odovzdávame biblický pohľad na kresťanský životný štýl? Je dôležité, aby sa „láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť a sebaovládanie“ stali nedeliteľnou súčasťou našej kresťanskej povahy a nášho životného štýlu. Jedine tak budeme v našich rodinách, zboroch a v spoločnosti vyvyšovať Krista.

Ako je to správne: tri dôležité pravdy

Ponúka sa nám otázka: Ako sa môže ovocie Ducha zakoreniť v našich srdciach a prejavovať v našom každodennom živote? V Liste Galaťanom 5,24–25 apoštol Pavol ukazuje tri spôsoby, akými môžeme prejavovať pravý kresťanský životný štýl ako učeníci, ktorí „nesú ovocie“.

Po prvé, ako učeníci prejavujeme pravý kresťanský životný štýl tým, že si neustále pripomíname, že „patríme Ježišovi Kristovi“ (verš 24). Aby sme mohli prinášať ovocie, musíme udržiavať

každodenné spojenie s Kristom (pozri Jn 15,5). Byť kresťanom v skutočnosti znamená oveľa viac než veriť určitým náukám a dodržiavať stanovené pravidlá; znamená to radikálnu premenu srdca, ktorá vedie k poslušnosti Bohu skrze vieru.

Všimnite si, že na začiatok zoznamu dobrých vlastností dáva Pavol lásku. Považuje ju totiž za najväčšiu cnosť a za rozhodujúci dôkaz skutočného životného štýlu kresťanov. Na inom mieste nabáda veriacich v Galácii: „...navzájom si slúžte v láske“ (Ga 5,13). Naozaj môžeme veľmi účinne zvestovať evanjelium prostredníctvom nášho každodenného života. Ellen Whiteová to vyjadrila takto: „Rozvážny a dôsledný život rýdzeho, verného kresťana prehovára oveľa mocnejšie ako slová. To, kým človek je, má väčší vplyv než to, čo hovorí... Najsilnejším argumentom v prospech evanjelia je milý a láskavý kresťan.“¹¹ Skutočný kresťanský životný štýl je zameraný na Krista.

Po druhé, pravý kresťanský životný štýl ako Kristovi učeníci prejavujeme tiež tým, že ukrižujeme „sami seba so svojimi vášňami a žiadosťami“ (verš 24). Ako kresťania nemôžeme holdovať „skutkom tela“ (verše 19–21) a pritom tvrdiť, že sme v spojení s nebom. Naše ja musí zomrieť! Dietrich Bonhoeffer napísal: „Keď Kristus povoláva človeka, nabáda ho, aby prišiel a zomrel.“ Ako veriaci sme zodpovední za to, že odstránime všetko, čo oslabuje náš duchovný život a bráni rastu ovocia Ducha. Prakticky to znamená, že musia zomrieť všetky zvyky, skutky a neresti, ktoré posilňujú starý na seba sústredený a sebauspokojujúci život. Skutočný kresťanský životný štýl znamená sebezaprenie.

Po tretie, pravý kresťanský životný štýl zahŕňa tiež to, že „chodíme v Duchu“ (Ga 5,25). Chodiť v Duchu znamená, že Duch Svätý nás vedie v každej oblasti nášho života, od našich najskrytejších myšlienok a emócií až po naše každodenné vzťahy. Božie slovo, modlitby, uctievanie, priateľstvo a služba nás formujú a povzbudzujú. Je dôležité si uvedomiť, že akýkoľvek kresťanský životný štýl,

v ktorom nepôsobí Duch Svätý, nakoniec vedie k zlyhaniu. Keď chodíme v Duchu, musíme sa vedome rozhodnúť, že starého človeka necháme „vyhladovať“ a budeme podporovať rast ovocia Ducha.

S Božou pomocou, ktorá posilňuje naše úsilie, budeme schopní žiť správnym spôsobom života. Princípy nášho životného štýlu sa nebudú prispôbovať ani nebudú napodobňovať to, čo robí väčšina. Keď nás Duch usvedčí z toho, že sme sa rozhodli nesprávne (v tom, čo hovoríme, spievame, sledujeme ako zábavu a pod.), budeme pokorne prosiť o odpustenie. Niekedy sa nám zas bude zdať, že sme urobili pokrok. To však neznamená, že budeme posudzovať a kriticky hodnotiť spoluveriacich, ktorí na svojej ceste s Bohom zápasia s hriechom. Skutočný kresťanský životný štýl je život vedený Duchom.

Zhrnutie: jeden princíp

Ovocie Ducha, ktoré každodenne prežívame, dáva Krista do stredu nášho myslenia, cítenia a správania. Len živý vzťah s Kristom môže viesť k dosiahnutiu takejto spôsobu života, ktorý oslavuje Boha a bude ľudí k Bohu priťahovať. Stručne povedané, základom pravého životného štýlu kresťana je: byť učeníkmi, ktorí prinášajú ovocie a svojím správaním a povahou odrážajú Kristovu podobu. Prajem si, aby to bola skúsenosť každého z nás.

*ALAIN CORALIE,
PÔSOBÍ AKO TAJOMNÍK STREDOVÝCHODNEJ
AFRICKEJ DIVÍZIE PRI GENERÁLNEJ KONFERENCII
CÍRKVI ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA.*

Podnety na diskusiu

1. Prečo je dôležité prejavovať ovocie Ducha?
2. Napadajú vám konkrétne zmeny vášho životného štýlu, ku ktorým vás vedie Duch Svätý?
3. Ako by vyzeral tvoj život, keby si sa úplne podriadil vedeniu Ducha Svätého?

¹ Ellen G. Whiteová, *Cesta ku zdraviu a životnej harmónii*, Advent-Orion, Vrútky, 2000, str. 337.

UTOROK

PREŽÍVAJME ŽIVOT NAPLNO!

LEN TEN, KTORÝ STVORIL ŽIVOT, MÔŽE URČIŤ, ČO JE DOBRÉ.

Boli sme stvorení pre lepší svet a pre lepší život. Keď Boh tento svet stvoril a postavil doň človeka, „Boh videl, že všetko čo utvoril, bolo veľmi dobré“ (Gn 1,31). Stvoril svet a život na ňom tak, aby bol dobrý a dokonalý. A my sme boli utvorení pre život, ktorý má všetkým konaním a každou myšlienkou i pocitom zrkadliť, oslavovať a prežívať Božiu dobrotu. Boh mal zámer, aby sme na tomto svete takýto život naozaj prežívali.

Niečo sa však pokazilo.

Pád

V rajskej záhrade sa Adam s Evou rozhodli, že sa odchyliť od Božieho plánu, ktorý mal Boh s ich životmi. Ich konanie ich uvrhlo, spolu s ostatným stvorením, do nevýslovnej bolesti a utrpenia. Keby zostali poslušní a verní, dokázali by zabrániť každému zlu, ktoré nakoniec prišlo. Oni však verili viac sebe než Bohu a poslúchli diabla. Od toho času je príbeh ľudstva príbehom nedôvery voči Božiemu zámeru pre ľudský život. Nedôvery voči samotnému Bohu. A je to tiež príbeh naplnený bolesťou, utrpením a smrťou.

Záchrana

Boh nás však neopustil. Neustále sa snaží osloviť každého človeka na svete. Stále platí Boží zámer a pranie, aby sme vo svete a v našich životoch prežívali dobro. Avšak pôsobí tu diabol, ktorý útočí na všetko, čo je nejako spojené s Bohom – na všetko, čo Boh stvoril, čo je dobré a čo patrí k životu. Ocitli sme sa uprostred tohto veľkého zápasu medzi Kristom a satanom, medzi dobrom a zlom, medzi životom a smrťou. Kristus sa snaží zachraňovať, zatiaľ čo diabol sa usiluje všetko ničiť. Stali sme sa

obeťou diabolských útokov. Všetci sme sa odvrátili a ideme svojou vlastnou cestou (Iz 53,6). No všade tam, kam príde diabol ničiť, prichádza aj Boh, aby hľadal a zachraňoval (Lk 19,10). Boh neopustil ani nás, ani náš svet.

Ježiš povedal: „Ja som prišiel, aby (jeho ovce) mali život, a to v hojnej miere“ (Jn 10,10). Ježiš bránil zlu a staval sa proti diablu, ktorý „prichádza, len aby kradol, zbíjal a hubil“ (v.10). Poslaním Ježiša Krista na zemi bolo poskytovať ľuďom život v jeho plnosti. Diabol sa naopak snaží rozsievat smrť. V zle nie je život – jeho výsledkom je smrť. Život je len v Kristovi. Môže existovať len v tom, čo je dobré. Život v jeho plnosti je možné prežívať len za predpokladu, že sa budeme riadiť Božími zámermi so svetom.

Diabol je od počiatku „luhár a otec lži“ (Jn 8,44). Majstrovským podvodom ľudí presvedčil, že to, čo ponúka on, je lepšie, žiaducejšie, vzrušujúcejšie a uspokojivejšie. To, čo je zlé a hriechne, nám predkladá ako dobré. Estivo sa nám snaží nahovoriť, že jeho ponuka oslobodzuje a obohacuje naše životy. A Boha obviňuje, že nás obmedzuje a ochudobňuje.

Je to však veľké klamstvo. Skutočný a plnohodnotný život je možné prežívať v tom, čo Boh stvoril, pozhnal a poskytuje. Naše skutočné potreby a najhlbšie túžby dokáže uspokojiť len to, čo nám dáva a ponúka Boh.

„Hospodin, Boh... neodopiera dobro tým, čo žijú bezúhonne“ (Ž 84,12). Jediným darcom života je Boh, ktorý ho zároveň udržuje a obnovuje. Len ten, kto život stvoril, nám môže ponúknuť to najlepšie. Boh ľuďom v Biblii zjavil, čo je dobré. V Písme nájdeme Boží návod na najkvalitnejší život. Keď sa modlíme, študujeme Písmo a premýšľame o ňom,

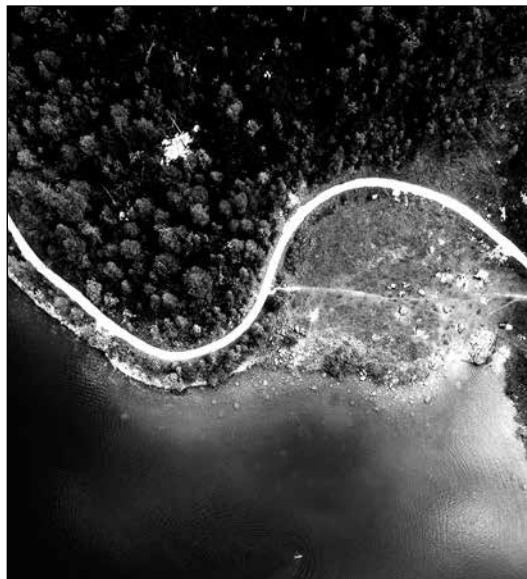
Duch Svätý nám objasňuje princípy života. Od samotného príbehu o stvorení až po prísľub „nového neba a novej zeme“ (Zj 21,1), od knihy Genezis až po Zjavenie nám Boh ukazuje, „čo je dobré“ (Mich 6,8). Nezatajil pred nami žiadnu dobrú vec.

Zatiaľ sa nachádzame uprostred narastajúceho boja medzi dobrom a zlom. Pritom spomíname na záhradu Eden, túžime po nebi a náš každodenný život je vlastne cestou uzdravenia a návratu k Bohu. Boh nám dal rady, ako by sme mali žiť. Pri premýšľaní o zásadách správneho životného štýlu Ellen Whiteová v knihe *Cesta k zdraviu a životnej harmónii* napísala: „Čerstvý vzduch, slnko, striedmosť, odpočinok, pohyb, vhodná strava, používanie vody a dôvera v Božiu moc – to sú skutočné lieky.“¹²

Tieto zásady zdravého života sa však stali terčom kritiky. Ellen Whiteová hovorí, že „všetko, čo ničí telesnú, duševnú alebo duchovnú silu, je hriech...; zdravie si treba chrániť rešpektovaním zákonov, ktoré Boh dal pre blaho človeka.“¹³ A pokračuje: „Musí nám byť jasné, že cesta Božích prikázaní je cestou života. Prírodné zákony určil Boh. Nie sú to nejaké svojvoľné požiadavky. Každé „nebudeš“, v zdravotnom i morálnom zákone v sebe zahŕňa zaslúbenie. Ak ich budeme rešpektovať, naše kroky budú sprevádzané požehnaním. Boh nás nenúti konať správne. Túži však chrániť nás pred zlom a viesť nás k dobru.“¹⁴

Keď stáli Izraeliti na hranici zaslúbenej zeme, Mojžiš sa na nich obrátil a žiadal ich: „Pozri, dnes som ti predložil život a dobro, smrť a zlo. Keď ti dnes prikazujem, aby si miloval Hospodina, svojho Boha, aby si chodil po jeho cestách a zachovával jeho príkazy, ustanovenia a právne predpisy, potom budeš žiť a rozmnožíš sa... Predložil som vám život i smrť, požehnanie i kliatbu. Vyvol si teda život, aby si zostal nažive aj so svojím potomstvom“ (Dt 30,15–20).

Aj my dnes stojíme na hraniciach inej zaslúbenej krajiny. Žijeme v posledných dňoch len

krátko predtým, ako príde „nové nebo a nová zem“ (Zj 21,1). Pre každého z nás znie veľká výzva a prosba: miluj Boha, počúvaj jeho hlas, poslúchaj ho a pevne sa ho drž. Vďaka tomu spoznáme, čo je dobré, a rozhodneme sa pre život.

TORBEN BERGLAND,
*PÔSOBÍ AKO PRIDRUŽENÝ VEDÚCI ADVENTISTICKEJ
ZDRAVOTNEJ SLUŽBY PRI GENERÁLNEJ KONFERENCII
CIRKVI ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA.*

Podnety na diskusiu

1. V ktorých oblastiach života najsilnejšie vnímaš satanove útoky?
2. V akej oblasti životného štýlu ťa Boh nabáda na zmenu, aby si mohol/mohla prežívať väčšie bohatstvo života?
3. Rozhodol/rozhodla si sa pre zmenu životného štýlu. Akým spôsobom môžeš hľadať Božiu moc a podporu pre svoje rozhodnutie od druhých?

¹² Ellen G. Whiteová, *Cesta ku zdraviu a životnej harmónii*, Advent-Orion, Vrútky, 2000, str. 80.

¹³ Tamtiež, str. 68.

¹⁴ Tamtiež, str. 69.

STREDA

JEDINEČNÝ KRISTUS

Apoštol Ján už ako starší muž napísal: „Čo sme teda videli a počuli, hlásame aj vám, aby ste aj vy mali spoločenstvo s nami. My však máme spoločenstvo s Otcom a jeho Synom Ježišom Kristom“ (1Jn 1,3). A neskôr dodáva: „Kto hovorí, že zostáva v ňom, má aj sám žiť tak, ako žil on“ (1Jn 2,6). Apoštol opisuje kresťanov ako tých, ktorí zostávajú v Kristovi, sú s ním spojení. Kresťanský život spočíva v každodennom spoločenstve s Pánom.

Veriaci majú zostať v Kristovi, to znamená, že majú žiť rovnako, ako žil Kristus. Zostávanie v Kristovi Ján opísal ako spoločenstvo s Otcom, Synom, Duchom Svätým a ostatnými veriacimi. Kresťanský život vychádza zo spoločne zdieľanej reality – z obete, ktorú Ježiš priniesol svojou smrťou. Kresťanstvo sa však prejavuje aj tým, akým spôsobom žijeme pre Boha a pre ostatných.

Ježišov život bol charakteristický premieňajúcou mocou. Tú získavame tým, že počúvame to, čo on povedal („čo sme počuli“), a tým, že robíme to, čo robil on („čo sme videli“) – inak povedané, napodobňujeme to, čo hovoril aj to, čo robil. Ježiš je vrcholným príkladom toho, ako by mali kresťania žiť – majú žiť rovnako, ako žil on.

Ježiš sa usiloval o premenu ľudí

Ježiš prišiel preto, aby zásadným spôsobom zmenil životy ľudí, ktorí ho videli a počuli. Vyzýval ľudí, aby sa stali jeho učeníkmi. No byť učeníkom neznamená len pochopiť jeho učenie. Byť učeníkom znamená, že človek umožní, aby v ňom Ježišovo učenie stvorilo úplne nový život (pozri Jn 3,1–8). Ježiš, zdroj Božej moci v celom vesmíre, získaval učeníkov tým, že víťazil nad diablovým vplyvom v ľudských srdciach. Povoľoval ľuďom nasledovať ho.

Jeden vedec potreboval prejsť džungľou. A keďže v hustej džungli neboli žiadne cesty ani chodníky, vzal si so sebou miestneho sprievodcu. Po nejakom čase strávenom v džungli sa spýtal svojho sprievodcu: „Nevidím tu žiadnu cestu. Ako vieš, že ideme správnym smerom?“ Sprievodca mu odpovedal: „Ja som tou cestou. Len ma nasleduj.“

Vďaka Bohu, že nasledujeme niekoho, kto pozná cestu! Ježiš sa pozerá na dezorientovaného a strateneho človeka a hovorí: „Ja som cesta. Len ma nasleduj.“ (pozri Jn 14,6). A očakáva, že ten, kto ho bude nasledovať, „bude žiť ako Ježiš“ (1Jn 2,6).

Ježišove slová

Ježiš určil, čo znamená byť kresťanom. Jeho kázne, v ktorých odhaľoval hodnoty a princípy Božieho kráľovstva, bolo počas jeho ciest počuť v uliciach miest, na chrámových nádvoriach i na morskom pobreží. Cez Krista bolo na našej padlej planéte znovu počuť Boží hlas. Ježiš ľudí učil a dával nový význam tomu, čo Izraeliti čítali a počuli v Starej zmluve.

V kázani na hore predstavil spôsob života ľudí, ktorí ho nasledujú a chcú, aby ich svet poznal ako kresťanov. V tomto kázani Ježiš odsúdil vraždu a ukázal, že sa jej dopúšťame už slovom vysloveným v hneve (pozri Mt 5,21–22). Zdôraznil, aký dôležitý je život v mieri a pokoji s druhými (verše 23–24). Poukázal na to, že k cudzoložstvu nedochádza až samotným skutkom, ale že sa začína už v mysli, keď sa človek zaoberá zmyselnými myšlienkami. Vďaka internetu dnes čelíme výzvam, ktoré boli v Ježišových časoch úplne nepredstaviteľné (verše 27–30). Ježiš tiež znovu potvrdil manželský zväzok a svojim poslucháčom pripomenul,

že rozvod prináša množstvo komplikácií (verše 31–32).

Hovoril o spravodlivosti aj o tom, že šľachetnosť je lepšia než pomsta (verše 38–40). Povedal tiež, že láska – a to aj láska k nepriateľom – je jednou z charakteristických črt skutočnej duchovnosti a ozajstnej snahy odrážať Božiu povahu.

Ježiš hovoril o tom, že je potrebné pomáhať núdznym a nielen uspokojovať vlastné sebeckto (Mt 6,1–4). Svojim učeníkom pripomenul, že pravý poklad si ukladáme v nebi (verše 19–24) a že hmotné veci nemajú vplyv na kvalitu nášho duchovného života. Keď budeme hľadať Boha a jeho kráľovstvo, on naplní naše najdôležitejšie duchovné, emocionálne i materiálne potreby (Mt 6,25–34).

V časoch úzkosti či ekonomickej krízy by sme sa mali spoľahnúť na to, že nás Boh miluje a mali by sme mu dôverovať, že dokáže zaistiť naše najhlbšie potreby. Ak máme sklon odsudzovať druhých pre ich chyby, potom nás Ježiš pozýva, aby sme sa zastavili a pochopili, že našou prvoradou úlohou je riešiť naše vlastné nedokonalosti (Mt 7,1–5).

Cieľom Ježišovho učenia je pomôcť nám v tom, aby sme prežívali zmysluplný a radostný život v ozajstnej službe druhým ľuďom. Láska je vrcholnou hodnotou Božieho kráľovstva. Láska k Bohu nie je len ďalším príkazom; je to tmel, ktorý drží naše duchovné životy pohromade. Je základom našej snahy dodržiavať Boží zákon (porovnaj 1Kor 13). Láska k blíznym neznamená iba lásku k tým, ktorých máme radi, ale aj k našim nepriateľom.

Často je však pre nás ťažké takto druhých milovať. Dokonca aj naše zbory sa niekedy môžu stať miestom napätia a konfliktov, ktoré škodia našej jednote a zameraniu na Krista. Apoštol Ján musel poznať takéto situácie, pretože napísal: „Veď zvest, ktorú ste od začiatku počuli, je, že sa máme navzájom milovať“ (1Jn 3,11).

Ježišove skutky

Biblia nás učí, že naše skutky odhaľujú našu povahu aj našu identitu. Ježiš pred druhými neskrýval, kým v skutočnosti je. Stal sa človekom, ktorý svojimi činmi odkazoval na svoj božský pôvod.

Po svojom uväznení poslal Ján Krstiteľ svojich učeníkov k Ježišovi s otázkou, či je skutočne Mesiaš. Ježiš im ukázal, kým je, nielen tým, čo hovoril, ale predovšetkým tým, čo urobil (Mt 11,1–6).

Povahu človeka odhaľujú jeho činy. Ježiš Božiu lásku prejavoval tým, že stoloval s vyberačmi daní a hriešnikmi (Mt 9,11–3). Svoj život úplne podriaďoval vôli nebeského Otca (Jn 5,19). Tento vzťah budoval tak, že s Otcom komunikoval v modlitbe a poznával Písmo. Zachovával sobotu (Lk 4,16). Miloval svojich nepriateľov a modlil sa za nich (Mt 26,51–53; Lk 23,34). Víťazil nad satanom – keď ho pokúšal (Mt 4,1–6), keď vyslobodzoval posadnutých démonmi a uzdravoval chorých (Mk 1,32–34).

Ľudia videli Ježiša konať zázraky, dokonca uzdravil aj dvoch slepých mužov. Uvedomili si, že svoju jedinečnú moc venoval službe druhým (Jn 9,33). Každý Ježišov čin odhaľoval jeho identitu. Svojím

konaním ukázal, akým spôsobom budú žiť aj jeho nasledovníci, ktorí budú tvoriť cirkev. Celý Ježišov život zjavoval nekonečnú Božiu lásku ku všetkému stvoreniu. Vrcholným dôkazom tejto lásky voči ľudstvu bola jeho obeť na kríži, ktorou nás vykúpil z našich hriechov (Jn 3,14–16; 1Jn 4,7–10).

„Som kresťanom“

Ježiš svojimi slovami a skutkami ukázal, kým je. Práve vďaka jeho konaniu a vystupovaniu v ňom ľudia mohli spoznať Božieho Syna.

Počas návštevy krajiny, v ktorej žijú moslimovia aj kresťania, som šiel taxíkom na jedno stretnutie. Cestou som sa s taxikárom začal rozprávať o jeho náboženskom živote. Doširoka sa usmial a povedal: „Ja som moslim.“ Povedal som mu, že aj niektorí moji priatelia sú moslimovia, veľmi oddaní Alahovi.

Keď sa ma opýtal na moje náboženstvo, odpovedal som, že som kresťan a patrím do Cirkvi adventistov siedmeho dňa. Radostne sa usmial a hlasno zvolal: „V našej dedine je veľa adventistov a sú lepšími moslimami ako ja. Niekoľkokrát do týždňa chodia do svojej mešity, bohoslužby majú v sobotu a robia dobré skutky. Títo zbožní ľudia sa modlia viac ako len trikrát denne. A nejedia bravčovinu, nepijú alkohol!“

Ľudia nás poznajú predovšetkým podľa toho, ako žijeme (podľa nášho konania), a až potom podľa toho, čo učíme. Viera v Ježiša Krista nie je v prvom rade zbierkou intelektuálnych výrokov

alebo teologickou náukou, ale je živou pravdou, ktorá zasahuje celého človeka. Je to premieňajúca pravda, ktorá zásadne mení spôsob nášho myslenia, konania aj hovorenia.

Ellen Whiteová napísala: „Kristus je naším vzorom, je dokonalým a svätým príkladom, ktorým sa máme riadiť. Nikdy sa tomuto vzoru nevyrovnáme, ale podľa svojich schopností ho môžeme napodobňovať a môžeme sa mu snažiť podobáť.“¹⁵

Keď druhí ľudia uvidia v našom konaní tento druh náboženstva, budú ochotní počúvať a poznávať samotnú pravdu. Táto pravda znamená žiť tak, ako žil Kristus.

*ÁNGEL MANUEL RODRÍGUEZ
BOL OD ROKU 2001 DO ROKU 2011 RIADITEOM
BIBLICKÉHO BÁDATEESKÉHO (VÝSKUMNÉHO)
INŠTITÚTU PRI GENERÁLNEJ KONFERENCII.*

Podnety na diskusiu

1. Prečo nám Biblia predstavuje Krista ako náš vzor?
2. Prečo máme svoje životy porovnávať so životom Ježiša Krista? Aby sme boli dokonalí? Aby nás Boh prijal? Aby sme mohli slúžiť druhým? Alebo je to kombinácia všetkých troch pohľadov? Zdôvodni svoju odpoveď.
3. Myslíš si, že môžu nastať okolnosti, keď je lepšie zamlčať svoju adventistickú identitu?

¹⁵ Ellen G. Whiteová, *Advent Review and Sabbath Herald*, Feb 5, 1895.

ŠTVRTOK

STRETNUTIE, KTORÉ ZMENILO ŽIVOT

„Kto si, syn môj?“ (Gn 27,18).

Premýšlam nad tým, či Jákob čakal, že mu otec dá túto otázku. Pravdepodobne dúfal a možno sa aj modlil, aby sa v tejto chvíli príliš nehovorilo. Asi si prial, aby si jeho otec mlčky vychutnal jedlo, ktoré mu priniesol, aby ho potom požehnal a on mohol následne odísť. Najlepšie bez žiadnych komplikácií. Keď už však táto otázka zaznela, musel Jákob odpovedať.

Čo mal v tejto chvíli povedať? „Ja som tvoj syn Jákob?“ Bola by to čestná odpoveď, ale otec by sa dozvedel, že ho chce oklamať. Okrem toho, čo by asi bolo s požehnaním, ktoré chcel získať? Nezmienilo by sa v zlorečení? Jákob sa rozhodol klamať a povedal: „Ja som Ezáv, tvoj prvorodený“ (verš 19). Predstieral, že je bratom, aby získal otcovo požehnanie. Zjavne nespokojný Izák sa ešte raz pokúsil zistiť, kto mu doniesol jedlo. Nakoniec sa však Jákobovi podarilo otca presvedčiť a Izák ho požehnal.

Ideál a skutočný život

Pred niekoľkými rokmi som hovoril s jedným vedúcim cirkvi o využívaní masmédií v evanjelizácii. Bol to muž, ktorý asi dvadsať rokov pracoval pre cirkev v tejto oblasti. Počas nášho rozhovoru mi povedal: „Ako adventisti siedmeho dňa sme vždy boli priekopníkmi v používaní najnovších prostriedkov masovej komunikácie pre verejnú evanjelizáciu. Chceli sme účinnejšie zvestovať troj-anjelské posolstvo čo najväčšiemu počtu ľudí, preto

sme začali v deväťdesiatych rokoch využívať satelitné evanjelizácie a o niekoľko rokov neskôr aj televízne vysielanie. Čoskoro budeme prevádzkovať najväčšiu kresťanskú televíznu sieť na svete.“

„Využívaním rôznych médií sme dobrou správou o milujúcom Bohu oslovili a stále oslovujeme mnoho miliónov ľudí na celom svete. Je to obrovské požehnanie!“ Potom sa na chvíľu odmlčal a povedal: „Niekedy sa však obávam, či nemáme tendenciu predstavovať akýsi krásny a dokonalý ‚svet viery‘, ktorý nezodpovedá tomu, kým skutočne sme v každodennom živote.“ Znovu sa odmlčal a potom pokračoval: „Zameriavame sa hlavne na to, aby sme verejnosti predstavili to, čomu by sme mali veriť a ako by sme mali prežívať svoju vieru. Tým však odvádzame svoju pozornosť od vlastných nedostatkov a potrieb, od našej krehkosti a nedokonalosti. Je ťažké priznať sebe aj ostatným, že nie sme takí dobrí, ako by sme chceli byť. A že naša viera nie je tou ‚dokonalou vierou‘, ktorú predstavujeme v našom vysielaní.“

Tieto otázky si vyžadujú osobnú odpoveď. Nikto nemôže odpovedať za iného človeka.

No mnohí z nás riešia podobné otázky. Ako spoločenstvo veriacich chceme pomôcť čo najviac ľuďom spoznať Boha. S ohľadom na tento cieľ sme potom v pokušení predstavovať ideál, nie skutočnosť. Prečo je to tak?

Po prvé, každý človek si praje dosiahnuť ideál a stále ho prežívať. Po druhé, zdá sa, že keď predstavujeme ideál, má to u ľudí väčšiu odozvu.¹⁶

¹⁶ Odborníci na marketing a reklamu každý deň dokazujú, že dokonalé úsmevy, dokonalé postavy, nádherné pláže a úchvatné západy slnka dokážu úspešne predávať úplne čokolôvek – od zubnej pasty a nápojov až po autá.

Sami dobre vieme, že príbehy o neúspechu a nedostatkoch nie sú také atraktívne ako príbehy nabité úspechom! Po tretie, zdieľanie viery zahŕňa aj učenie o Božom zákone a predstavenie všeobecne platných právd a princípov, ktoré nie sú závislé od kultúry, času alebo iných ľudí.¹⁷ Po štvrté, naše poslanstvo sa nesústreďuje na nás samotných. Všetko, čo zvestujeme, sa týka Boha, jeho lásky a milosrdenstva a jeho plánu spásy pre ľudstvo. A nakoniec, určite nechceme, aby ľudia prestali dôverovať Bohu a vzdali sa viery pre naše nedokonalosti. Všetko sú to pochopiteľné dôvody, prečo v našom vysielaní predstavovať ideálnu vieru a dokonalý život.

Niekedy môžeme mať obavy alebo dokonca strach, že ľudia budú odmietať Boha, keď uvidia našu chatrnosť. To nás môže viesť k tomu, aby sme ukrývali svoje tienisté stránky a predstavovali sa ako lepší než v skutočnosti sme. Môže nám začať priveľmi záležať na tom, aby nás ľudia vnímali v čo najlepšom svetle. Pri zdieľaní viery sa potom viac zameriavame na to, ako vyzeráme, než na to, akými sme ľuďmi a akú máme povahu. Ide nám viac o to, ako nás druhí vnímajú, a zabúdame na pravé vzťahy a skutočné stretnutia. Evanjelizácia prostredníctvom médií nám ešte v oveľa väčšej miere umožňuje predstavovať našu vieru ako dokonalý ideál, čo pri osobných stretnutiach nie je možné. Je to preto, že masmédiá (televízia, rozhlas, sociálne médiá a pod.) ľuďom neumožňujú vzájomný osobný kontakt. Medzi lichotivo navšieteným a nádherným duchovným zážitkom v médiách a skutočným zážitkom viery v bežnom živote je veľký rozdiel.

Zásadná zmena

Jadrom tohto problému jednotlivcov i cirkvi môže byť náš strach z odmietnutia. Zameranie sa na Božiu dokonalosť, Boží zákon, všeobecne platné pravdy, vierouku a princípy môže odvádzať našu pozornosť alebo sa nám dokonca môže stať ospravedlnením, že sa nezaobráame, neprijímame a nehovoríme o vlastných nedokonalostiach. Cieľom

zdieľanej viery je ukázať ľuďom, že Boh je dobrý, láskavý a milosrdný. Nemáme ostatných presvedčiť, že to my ako zvestovatelia sme dobrí a dokonalí. Len v Bohu ľudia získajú prijatie, odpustenie a život.

Jákobovi sa počas jeho cesty na východ zjavil Boh ako Spasiteľ a požehnal mu. Boh to neurobil preto, aký Jákob bol, ale skôr *napriek* tomu. Jákob túžil po požehnaní, ale nezaslúžil si ho; získal ho však vďaka tomu, aký je Boh (Gn 28,10–12).

Tieto postrehy však neplatia len pre odborníkov v oblasti médií. V „priestore sociálnych médií“, uprostred neustálej záplavy slov, obrázkov a videoklipov, prežívajú miliardy ľudí na celom svete napätie medzi svojim skutočným a virtuálnym ja. Často žijeme v starostlivo vytvorených, pekne naranžovaných a vyzdobených „kráľovstvách selfiečok“. Základná otázka však je: Kto vlastne som? Aký je zmysel môjho života? A na tieto otázky je treba hľadať odpovede. Dôležité je sa tiež opýtať, či to, čo o sebe zdieľame s celým svetom na rôznych sociálnych sieťach, nie je len naše nereálne, vyblýskané a prehnane falošné ja. Alebo budeme ochotní ľuďom umožniť presnejšie a realistickejšie vidieť, kým skutočne sme?

Jákob sa po dvadsiatich rokoch rozhodol vrátiť domov. Na stretnutie so svojim bratom Ézavom sa pripravoval s veľkými obavami a so strachom. V noci pred stretnutím nečakane došlo k zápasu medzi Jákobom a cudzincom, ktorý – ako sa neskôr ukázalo – nebol obyčajným človekom. Uprostred zápasu Jákob cudzincovi povedal: „Nepustím ťa, kým mi nepožehnáš.“ Vari si Jákob po toľkých rokoch nebol istý svojím požehnaním? Cudzinec sa ho opýtal: „Ako sa voláš?“ Som presvedčený, že Jáкова prekvapilo alebo priamo šokovalo, že mu jeho protivník položil rovnakú otázku, akú mu pred dvadsiatimi rokmi dal jeho otec: „Ktorý si ty – ako sa voláš?“ Bude Jákob opäť predstierať, že je niekým iným, len aby zas dostal požehnanie? Alebo bude tentoraz úprimný bez ohľadu na dôsledky?

¹⁷ Apoštol Pavol povedal: „A tak Zákon je svätý, aj prikázanie je sväté, spravodlivé a dobré“ (Rim 7,12).

„Som Jákob,“ odpovedal. Konečne mal odvahu byť sám sebou – Jákobom – tým, ktorý „rukou držal svojho brata za päť“ a tiež tým, kto podvádza.

Viera je vždy osobná, vzťahová a prejavuje sa v našich životoch. Viera zahŕňa celý náš život. Zdieľať vieru celostným spôsobom znamená zdieľať to dobré aj zlé, naše úspechy aj neúspechy, naše zápasy a výzvy rovnako ako našu lásku a zlyhania. Biblia sa nebojí hovoriť o zraniteľnosti hlavných postáv. Jej autori jasne a otvorene odovzdávajú „úplný“ príbeh, nepredkladajú nám len príbehy, v ktorých ľudia vyzerajú dobre.

Počas neočakávaného stretnutia s Bohom musel Jákob bojovať aj sám so sebou. Rozhodol sa, že čestne prizná, kým skutočne je. Dokážeme aj my ísť rovnakou cestou? Dokážeme ukázať svoju zraniteľnosť, aby ľudia mohli vidieť, akí v skutočnosti sme? Božia láska, jeho láskavosť a milosť vytvorili pre Jáka bezpečný priestor pre jeho spasenie.

Verný Boh poskytuje rovnaký priestor na záchranu aj nám.

KLAUS POPA JE RIADITEĽOM HLASU NÁDEJE (STIMME DER HOFFNUNG), EURÓPSKEHO MEDIÁLNEHO CENTRA CIRKVI ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA A ŽIJE V NEMECKU, V ALSBACH-HÄHNLEIN.

Podnety na diskusiu

1. Prečo je také ťažké ukázať ľuďom, akí skutočne sme?
2. Ako ovplyvňuje čas strávený v mediálnom priestore (na internete) našu schopnosť správne sa predstavovať druhým na internete (sociálnych sieťach)?
3. Ako môžeme pomôcť budúcim generáciám adventistov, aby si vybudovali zdravý vzťah k oznamovacím prostriedkom?

PIATOK

ON UČINIL VŠETKO DOBRÉ

ŽIVOTNÝ ŠTÝL A SEXUALITA. SEXUALITA JE NEODDELITEĽNOU SÚČASŤOU NAŠEJ IDENTITY.

Nevedela presne, ako sa to stalo, ale stalo sa. Monika vyrástla v adventistickej rodine a v nej sa naučila žiť kresťanským životom. Neskôr sa na adventistickej vysokej škole stretla s Marekom, bol to jej spolužiak. Trávili spolu veľa času, často boli sami a postupne sa zblížovali, až nakoniec mali spolu pohlavný styk.

Monika¹⁸ vedela, čo Biblia učí o sexe mimo manželstva. Často sa snažila svoje svedomie umlčať tým, že si vravela: Prečo by to malo byť niečo zlé, keď sa pri tom človek cíti tak dobre?

Marek a Monika tento problém neprežívajú sami. Americký štatistický úrad uvádza, že v Spojených štátoch malo 88,8 percenta žien vo veku 15 až 44 rokov a 89,9 percenta mužov vo veku 20 až 44 rokov predmanželský sex.¹⁹ Priemerný vek prvej sexuálnej skúsenosti v USA je 17,3 roka u žien a 17,0 rokov u mužov.²⁰

Predmanželský sex je však len jedným z niekoľkých sexuálnych hriechov, ktoré Písmo zakazuje. Napriek tomu veľa ľudí prekvapuje, že sa cítia dobre pri niečom, čo môže byť zlé. Aký je teda vzťah medzi sexualitou a kresťanským životným štýlom?

Rada Biblie

V Biblii nachádzame mnoho zmienok o sexe a sexualite, ktoré nám môžu slúžiť ako návod na budovanie zdravých vzťahov a rolí. Prvých päť kníh Biblie „usmerňuje sexuálnu aktivitu a stanovuje

sexuálne roly. Prorocké biblické knihy používajú metafory zo sexuálnej oblasti pre oznámenia Božieho súdu nad neverou voči zmluve. Múdroslovná literatúra rozlišuje múdre sexuálne správanie od pochabého a používa sexuálne prirovnania na opis múdrosti. Evanjeliá pripomínajú Ježišove slová a činy preto, aby formovali sexuálne správanie a povahu jeho nasledovníkov. Epištoly sa zaoberajú konkrétnymi otázkami sexuálneho správania. A kniha Zjavenie obsahuje sexuálne obrazy a poučenia.“²¹

Keď máme k dispozícii tieto inšpirované odkazy, môžeme dôkladnejšie študovať Božie rady, dbať na varovanie Písma a žiadať o Božie požehnanie.

Keď Boh na počiatku stvoril ľudské bytosti, dal im odlišnú rodovú identitu: „Ako muža a ženu ich stvoril“ (Gn 1,27). Adama stvoril z prachu zeme a Evu z Adamovho rebra, aby ukázal, ako si majú byť vzájomne blízki.

„Tu človek zvolal: ‚Toto je konečne kosť z mojich kostí a telo z môjho tela! Bude sa volať mužena, lebo bola vzatá z muža!‘ Preto opustí muž svojho otca i matku a príle k svojej žene a budú jedno telo. Obaja, človek i jeho žena, boli nahí, no jeden pred druhým sa nehanbil“ (Gn 2,23–25).

Byť jedným telom znamená spojenie srdc, myslí a duší dvoch odlišných osôb. Zahŕňa fyzickú, duševnú, emocionálnu a duchovnú jednotu v rámci celostného poňatia podstaty človeka.

¹⁸ Mená boli v texte zmenené.

¹⁹ Národný výskum rastu rodín, Národné centrum zdravotných štatistik, https://www.cdc.gov/nchs/nsfg/key_statistics_nsfg.htm.

²⁰ Tamtiež; www.cdc.gov/nchs/nsfg/key_statistics/s.htm#sexualactivity.

²¹ Barry L. Bandstra and Allen D. Verhey, „Sex, Sexuality“ International Standard Bible Encyclopedia, ed. Geoffrey W. Bromiley, rev. ed. (Grand Rapids: Eerdmans, 1988), vol. 4, p. 429.

Ježiš vyhlásil, že manželstvo by malo byť nerozdeliteľným zjednotením jedného muža a jednej ženy (Mt 19,4–6). Účelom tohto spojenia je si vzájomne poskytovať radosť, potešenie a prežívať aj telesné naplnenie. Aj keď Biblia hovorí o prinose manželskej intimity, zároveň tiež podrobne opisuje „zlé prejavy sexuality a ich negatívny vplyv na jednotlivca a na celú spoločnosť. Varuje ľudí pred deštruktívnym sexuálnym správaním, ako sú smilstvo, cudzoložstvo, homosexuálne spojenie, incest a polygamia.“²² Takéto konanie narúša nádherný Boží zámer s ľudskou sexualitou. Preto nás Boh pred takýmto správaním varuje (1 Tes 4,3–5; Rim 1,26–27; 1 Kor 6,9–11).

Bohom daná identita

Sexualita je neoddeliteľnou súčasťou našej identity. Bola zásadným prvkom „osobnej identity

a spoločenského života v biblických časoch rovnako ako aj dnes“.²³ Uvedomenie si kto som, je dôležité pre náš vzťah k ostatným ľuďom a k svetu okolo nás. Písmo nám jasne hovorí, kým sme a ako by sme mali žiť.

V záhrade Eden dal Boh svojim deťom dva kľúče na určenie ľudskej identity: (1) sobotu, ktorá nám pripomína skutočnosť, že Boh je naším Stvoriteľom a Pánom; (2) našu mužskú alebo ženskú osobnosť stvorenú na Boží obraz. Tieto dva určujúce znaky budú vždy základom našej ľudskej identity.

David Thomas vo svojom článku „Sexualita ako niečo posvätné“ zdôrazňuje tieto skutočnosti: „Sexualita je súčasťou našej najvnútornejšej osobnej zóny, v ktorej uchováваме posvätné hodnoty. Pokiaľ s ňou nezaobchádzame s patričnou úctou a správame sa k nej nevhodne, človek to bude vnímať ako poníženie a narušenie intimity. Zneužívanie sexuality alebo jej narušenie iným človekom nie je len urážlivé, ale aj deštruktívne, pretože dochádza k degradácii najvnútornejšieho posvätného priestoru ľudského života.“²⁴

Trvalé následky

Presne to sa stalo Monike a Markovi. Počas ich vášnivého, ale nesprávneho milostného vzplanutia prežívali uponáhlané okamihy vzrušenia a telesného potešenia. Neskôr však toto potešenie vystriedali pocity viny, smútku, strachu a výčitiek, pre ktoré sa nakoniec rozišli. Aj ďalej si niesli tieto zranenia, ktoré ovplyvňovali ich vnútro, a narušili ich vnímanie seba samých a vzťahy s inými ľuďmi. Uzdravenie v takejto situácii prichádza iba cez pokánie.

Klasický biblický príklad nevery nachádzame v príbehu Dávida a Batšeby, ktorý je zaznamenaný v 11. kapitole 2. Samuelovej knihy. Boh Dávidovi nesmierne požehnal a jeho kráľovstvo sa rozmáhalo. Avšak pre hriech žiadostivosti a smilstva, ktorý neskôr završil vraždou, sa Dávid ocitol v zajatí zármutku, z ktorého sa nikdy úplne nespamätal,

²² „Smernica pre Cirkev adventistov siedmeho dňa ako odpoveď na zmenu prístupu ohľadom homosexuality a iného sexuálneho konania“, odhlasovaná 17. apríla 2014, <https://tinyurl.com/https-www-adventist-org-arti>.

²³ Bandstra and Verhey.

²⁴ David E. Thomas, „Sexualita ako niečo posvätné“, Adventist Review, June 20, 2013, str. 26.

aj keď svoj hriech úprimne ľutoval a Boh mu odpustil (Ž 32; 51).

Inak v podobnej situácii zareagoval Jozef. Keď sa ocitol uprostred nesmierne silného pokušenia, zvolal: „Ako by som teda mohol spáchať takú veľkú nepravosť a zhréšiť proti Bohu?!“ (Gn 39,9) Jozefova bezúhonnosť, čisté svedomie a dôvera v Boha mu pomohli prejsť temným obdobím života a priviedli ho na výslnie slobody, rešpektu a zmierenia.

Riadiť sa Božím plánom

Boh si nikdy neprial, aby sme prežívali negatívne dôsledky nezákonných a neprirodzených sexuálnych vzťahov. Upozornil nás na to, že dokonca aj nečisté myšlienky sú škodlivé (Mt 5,28), rovnako ako pornografia vo všetkých jej podobách (porov. Ž 101,3).

Hovorí nám: „Vyhýbajte sa smilstvu! Každý hriech, ktorého sa človek dopustí, je mimo tela. Kto však smilní, hreší proti vlastnému telu“ (1Kor 6,18).

Boh, ktorý nás miluje a stará sa o nás, nám preto poradil, ako máme žiť čo najlepšie a ako sa máme

správne starať o túto najintímnejšiu oblasť osobného života. Ak sa budeme riadiť jeho radami, budeme kvalitnejšie prežívať všetky pekné veci, ktoré nám chce v živote dať. Tí, ktorí žijú v manželskom zväzku, budú prežívať uspokojenie zo sexuálnej intimity. Či už sme slobodní alebo žijeme v manželstve, môžeme prežívať spokojný a bezpečný život, pretože vieme, že nás Boh stvoril na svoj obraz a má úžasný plán naplniť v našich životoch tie najhlbšie túžby.

GINA WAHLENOVÁ

JE REDAKTORKOU A PROJEKTOVOU

MANAŽÉRKOU KANCELÁRIE PREDSEDU

GENERÁLNEJ KONFERENCIE CIRKVI ADVENTISTOV

SIEDMEHO DŇA V SILVER SPRING, MARYLAND, USA.

Podnety na diskusiu

1. Ako je prepojená osobná identita so sexualitou?
2. Prečo Boh stvoril ľudí ako muža a ženu?

DRUHÁ SOBOTA

AKO ŽIŤ V DOBE KONCA

KREŠŤANSKÝ ŽIVOTNÝ ŠTÝL V DOBE KONCA.

Rozprávajte o Kristovej láske, hovorte o jeho moci a môžete na tomto svete nebo prežívať skôr, ako tam pôjdete.

„Zjavila sa totiž Božia milosť prinášajúca spásu všetkým ľuďom, ktorá nás vychováva, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v terajšom veku rozvážne, spravodlivo a nábožne, a očakávali blahoslavené splnenie nádeje a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista. On vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej nepravosti a aby si očistil svoj vyvolený ľud, ktorý sa horlivo usiluje o dobré skutky“ (Tít 2,11–14).

Táto časť Písma nás učí niečo úplne iné ako mnohí z tých, ktorí tvrdia, že veria evanjeliu. Vyzyvá nás, aby sme v dnešnom svete žili rozumne, spravodlivo a nábožne a očakávali príchod veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista.

Niektorí ľudia sa stavali proti mojej práci, pretože učím, že je našou povinnosťou očakávať Kristov osobný príchod na nebeských oblakoch. Títo ľudia hovorili: „Myslíte si, že deň Pánov už nastáva,

pretože to hovorí Ellen Whiteová – ona však na túto tému hovorí už štyridsať rokov, a Pán ešte neprišiel.“

Rovnako by sme mohli namietať aj proti slovám samotného Krista. Ústami milovaného učeníka predsa povedal: „Áno, prídem skoro.“ A Ján mu odpovedal: „Amen, príd, Pane Ježišu!“ Ježiš týmito slovami svoj ľud varoval aj povzbudil. Prečo by sme na ne nemali dbať? Pán tiež povedal, že verní ľudia ho budú vyzerať a očakávať...

Presný čas Kristovho príchodu nám nebol zjavený. Ježiš povedal: „O tom dni a hodine však nevie nikto.“ Keď potom poukázal na znamenie svojho príchodu, povedal: „Tak aj vy, až uvidíte toto všetko, vedzte, že ten čas je blízko, pred dvermi.“ Hneď ako sa začnú objavovať znamenia jeho príchodu, vyzval veriacich: „Napriamte sa a zdvihnite hlavy, lebo vaše vykúpenie je blízko.“

Pri pohľade na tieto udalosti apoštol Pavol napísal: „No vy, bratia, nežijete v tme, aby vás ten deň prekvapil ako zlodej. Veď všetci ste synmi svetla a synmi dňa. Nepatríme noci ani tme.“ Pretože nepoznáme čas Kristovho príchodu, musíme v tomto svete žiť rozvážne, byť bdeli a očakávať „blahoslavené splnenie nádeje a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista“.

Kristus dal svoj život za nás, aby nás mohol vykúpiť a očistiť od všetkých našich hriechov. Aby sme boli jeho zvláštnym ľudom, horlivým v dobrých skutkoch. Boží ľud si má zachovať svoje výnimočné postavenie tých, ktorí reprezentujú Boha.

Pre každého jednotlivca má Boh úlohu. Bohatí majú priniesť svoje prostriedky, vplyvní ľudia svoj vplyv, vzdelaní svoju múdrosť a chudobní svoje cnosti, aby všetci účinne spolupracovali s Bohom. A všetci majú udržiavať úzky vzťah s Bohom, aby mohli odrážať svetlo Božej slávy vyžarujúcej z tváre Ježiša Krista.

Čítali sme o tých, ktorí odkladajú deň Kristovho príchodu. Týchto ľudí však Ježišov príchod zaskočí ako zlodej v noci a zrazu sa na nich prízenie skaza. Mnoho ľudí sa nechalo pocitom bezpečia ukolísť k spánku; nastal však čas, keď sa musíme prebudiť! Apoštol povedal: „Nepatríme noci ani tme. Nespieme teda ako tí druhí, ale bdejme a budme triezvi.“

Mali by sme bdieť, pretože len tak dokážeme rozlišovať znamenia čias a varovať ostatných ľudí. Mnohí sa snažia druhých upokojovať a hovoria: „Pokoj, pokoj! Ale žiadny pokoj nie je.“ My by sme však mali konať opačne. Iní ľudia znepokojených utišujú slovami: „Neznepokojujte sa. Žite ďalej svojím bezbožným spôsobom života, oslavujte seba a užívajte si život. Pánov príchod nie je blízko.“

Proti takému postoju sa Kristus stavia, keď hovorí: „Áno, prídem čoskoro.“ On dobre vie, že jeho Cirkev sa na túto dôležitú udalosť musí zamerať. Alebo azda budeme s posmievačmi poslednej doby hovoriť: „Kdeže je sľub o jeho príchode? Veď odkedy zosnuli otcovia, všetko ostáva tak, ako bolo na začiatku stvorenia!“ Ja nechcem patriť do tejto skupiny ľudí. Chcem prebúdať druhých posolstvom o Kristovom príchode.

Veľká zodpovednosť

Ľudia, ktorí poznali Božiu pravdu, majú pred svetom veľkú zodpovednosť. Majú všetkým ľuďom odovzdať posolstvo o nadchádzajúcich udalostiach a predstaviť im Ježiša. Nemajú sa navzájom odsudzovať, hovoriť o svojich tienistých stránkach, vyjadrovať nespokojnosť a sťažovať sa na ťažkú životnú cestu. Skôr majú pozdvihnúť svoju myseľ k Bohu, otvoriť srdcia Ježišovi, dovoliť mu, aby do nich vstúpil a пребýval v ich srdciach.

Ježiš musí zasadnúť na trón nášho srdca. Potom bude naše vnútro očistené od všetkého hriešneho. Skorý príchod Ježiša Krista sa pre nás musí stať živou skutočnosťou. Najdôležitejšia otázka dnešnej

doby znie: „Ako na tom naozaj som? Snažím sa myslieť na Ježišove slová? Vedom svojí deti k potrebe spasenia a k tomu, že súčasťou ich života musí byť svätosť a pokoj? Učím ich, že majú svoje životy zveriť Kristovi, aby ich mohol viesť?“

Čaká nás tá najdôležitejšia práca, preto nemôžeme márne strácať čas snahou hasiť smäd zo zdrojov, ktoré sú bez vody. Bez váhania by sme mali pristúpiť ku Kristovi a starostlivo skúmať Božie slovo. Len tak získame vodu života. Štúdium Biblie je pre nás veľmi dôležité, dáva nám múdrosť na spasenie. Ale len málo ľudí si vie nájsť čas na to, aby Božie slovo skúmali!

Väčšinu pohlcujú starosti tohto hynúceho sveta. Svoje nádeje stavajú na bezcenných základoch a svoje mená píšú do piesku. Dokonca ani tí, čo sa ku Kristovi hlásia, sa neriadia jeho príkazmi...

Boh nám dáva svoje hojné požehnanie, aby sme sa mohli tešiť zo života, a očakáva, že prinesieme ovocie na jeho slávu. Ale mnoho ľudí túto úlohu zanedbáva. Nestotožnili sa plne s jeho vôľou. Domnievajú sa, že premýšľanie o Bohu a nebeských záležitostiach je ťaživé a deprimujúce, dokonca sa im zdá, že zaoberanie sa náboženskými témami ohrozuje ľudské zdravie.

Keď ma v mladosti Boh zoznámil s Písmom a spoznala som svetlo jeho pravdy, vykročila som, aby som ďalším ľuďom odovzdala vzácnu správu o spasení. Mój brat mi však napísal: „Prosím ťa, aby si prestala znevažovať našu rodinu. Urobím pre teba čokoľvek, keď prestaneš vystupovať ako kazateľka.“

„Znevažovať rodinu?“ Odpovedala som mu: „Môže zda kázanie o ukrižovanom Kristovi znevažovať rodinu? Aj keby si mi dal všetko zlato, ktoré by si mal, nemohla by som prestať svedčiť o Bohu. Vážim si tvoju ponuku, no nebudem mlčať. Keď mi Boh odovzdal svetlo svojej pravdy, očakáva, že ho budem podľa svojich schopností odovzdávať ostatným.“

Neprikázali zda aj kňazi a úradníci učeníkom, aby prestali kázať o Kristovi? Týchto verných mužov potom uväznili, ale Pánov anjel ich prepustil, aby mohli ľuďom odovzdávať slová života. A to je aj naša práca.

Pravda, aká je v Ježišovi

Máme zvestovať pravdu, ktorá spočíva v Ježišovi. Kristus prišiel na svet, aby zachránil hriešnikov. Žil medzi nami na zemi tridsať rokov a stal sa nám príkladom. Znášal urážky, ignorovanie, výčitky, odmietanie a podstúpil aj smrť. Napriek tomu však žije. Je to živý Spasiteľ, ktorý vystúpil do neba, aby sa za nás prihovárал.

Krátko pred svojím ukrižovaním sa modlil, aby s ním jeho učeníci mohli mať rovnaké spoločenstvo, aké prežíva on so svojím Otcom. Je naozaj možné, aby padlý a hriešny človek mohol prežívať taký úžasný vzťah s Kristom? Takéto spojenie s Kristom spôsobí, že v srdci budeme cítiť svetlo, pokoj a úľavu. Pred odchodom do neba povedal Ježiš svojim učeníkom: „Ja vám však hovorím pravdu: Pre vás je lepšie, keď odídem. Ak totiž neodídem, Tešiteľ k vám nepríde. Ak však odídem, pošlem ho k vám.“ Kto by nepotreboval Tešiteľa v čase problémov a skúšok?

Hovorte druhým o Kristovej láske, rozprávajte o jeho moci a skôr než pôjdete do neba, budete alebo prežívať na zemi. Reagujte na Božie svetlo a budete ako zavlažovaná záhrada. Rýchlo sa vám vráti zdravie, vaše svetlo zažiarí v temnote a vašou ďalšou odmenou bude sláva nášho Pána.

ELLEN WHITEOVÁ

Adventisti siedmeho dňa veria, že Ellen Gould Whiteová (1827–1915) dostala biblický dar proroctva a verejne slúžila viac ako sedemdesiat rokov. Tento text pochádza z jej listu, ktorý vyšiel 24. júna 1889 v časopise Znamená doby.

Podnety na diskusiu

1. Čo to znamená žiť „rozumne, spravodlivo a zbožne“? Vedie nás v tomto kontexte blízkosť Kristovho príchodu k tomu, aby sme sa voči svetu skôr uzavreli alebo naopak otvorili?
2. Ktoré biblické texty nám môžu pomôcť pochopiť, ako máme druhým predstavovať Ježišovu povahu v časoch, keď očakávame Kristov návrat?
3. Keby sa Ježiš vrátil ešte dnes, myslíš si, že by si bol spasený?

ČÍTANIE PRE DETI

VERNOŠŤ V KREŠŤANSKOM ŽIVOTNOM ŠTÝLE

PRVÁ SOBOTA

SVEDOMIE

teológov kvôli vydaniu novej knihy. Jeden z nich nesúhlasí s istou myšlienkou v knihe a keďže sa mu nepodarí vysvetliť svoje obavy jej autorovi, Dr. Carlislovi, pošle ho svojím stojom času do budúcnosti, aby na vlastné oči videl, aké to bude mať následky.

Pri skúmaní sveta v roku 2000 zažije Dr. Carlisle aj túto príhodu: Pri prechádzke v parku si v stánku kúpil hotdog. Kým zaň v modlitbe poďakoval, nechal si ho položený na lavičke vedľa seba. Túto chvíľu využilo asi desaťročné dievča, hotdog mu uchmatlo a utekalo preč.

Dr. Carlisle dievča dobehol a chytil. Opýtal sa jej, prečo to spravila. Povedal jej, že ak je hladná, rád jej kúpi niečo pod zub. Ona mu však odpovedala, že to bola iba hra.

Dr. Carlisle jej vysvetlil, že to, čo urobila, nebolo správne. Že je dôležité rešpektovať starších ľudí a že k sebe máme byť láskaví. Dievča zas zopakovalo, že to bol iba vtip a že to nie je žiadny veľký problém.

Dr. Carlisle jej tentoraz veľmi dôrazne povedal, že je to veľmi dôležité a opýtal sa

DRAHOKAM Z BIBLIE

„Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na učenie, karhanie, nápravu a výchovu v spravodlivosti, aby Boží človek bol dokonalý a pripravený na každé dobré dielo.“

(Druhý list Timotejovi 3,16.17)

PRÍBEH

Jedným z mojich obľúbených kresťanských filmov je Time Changer (Menič času). Dej filmu sa začína v roku 1890 stretnutím

jej, či chápe, že krádež je hriech. Dievčatko sa začudovalo: „Kto povedal, že je to zlé?“ A odbehlo preč. Prekvapený Dr. Carlisle si už iba sám pre seba odpovedal, že to povedal Pán Boh.

Dievčatko si myslelo, že môže niečo ukradnúť, ak je hladné alebo len tak pre zábavu. Nevedelo nič o Pánu Bohu ani o tom, že sa mu takéto konanie nepáči a že kradnúť zakázal.

No Boh chce, aby sme vedeli, čo je dobré a ako máme žiť. Dal to zapísať do Biblie. V príbehoch, podobenstvách a prísloviach si aj my dnes môžeme prečítať, čo nám Boh chce povedať o našom živote. Nemáme čo stratiť. Môžeme len získať.

PREMÝŠĽAJ

- ♦ Je pre teba náročné čítať Bibliu? Prečo?
- ♦ Je možné žiť naše životy podľa toho, čo učí Biblia?

TVOR

Vytvor si osobný rozvrh pravidelného denného štúdia Biblie. Rozhodni sa, kedy si z nej budeš čítať a snaž sa tento čas dodržať. Vyber si konkrétnu knihu Biblie a rozdeľ si ju na dni. Štúdiom začni aj skonči modlitbou, aby ti Duch Boží pomohol dôležité posolstvá použiť v každodennom živote. O prečítanom texte premýšľaj a zapiš si, čo ťa najviac zaujalo.

NEDEĽA PRÍLEŽITOSŤ

DRAHOKAM Z BIBLIE

„Blahoslavení, čo žijú bezúhonne a spravajú sa podľa Hospodinovho zákona.“

(Žalm 119,1)

PRÍBEH

Lenka žila vo veľkom meste a chodila na dobrú školu. Bola už v poslednom ročníku. Učila sa dobre a v triede mala viac kamarátov.

Ako sa blížil koniec školského roka, jej spolužiaci začali plánovať rozlúčkový večierok. Všetci sa naň tešili a každú chvíľu o ňom hovorili. Lenka pomáhala s prípravami. S dievčatami vyrábala výzdobu aj malé darčeky na pamiatku.

Keď prišiel čas vyzbierať zálohu, Lenka povedala spolužiakom, že na večierok nepôjde. Všetci zostali prekvapení. Boli zvedaví, prečo. „Nedovolia ti ísť rodičia?“ pýtali sa jej. Lenka im povedala, že rodičov sa ani nepýtala. Nepríde, pretože večierok bude v piatok večer.

Lenkíni spolužiaci to nechápali. Vedeli, že Lenka dodržiava ako deň odpočinku sobotu, nie piatok. A tak im Lenka vysvetlila, že v Biblii sa počíta deň od západu Slnka, nie od polnoci. A preto už od začiatku vedela, že na večierok nepôjde. „Nemôžeš raz urobiť výnimku?“ pýtali sa jej. „Môžem, ale nechcem,“ odpovedala im Lenka. „Sú to aj moje zásady,“ dodala.

Spolužiaci boli prekvapení. Boli by radi, keby šla Lenka na večierok s nimi. No tiež

obdivovali, že je zásadová. Naskytl sa jej priestor, aby spolužiačkom povedala o svojej viere.

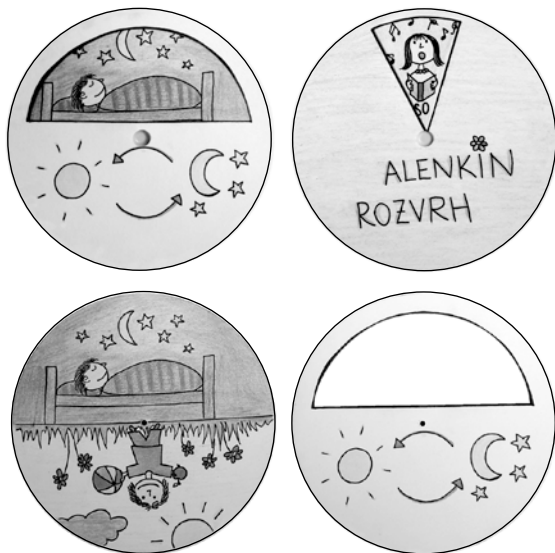
PREMÝŠĽAJ

- ♦ Bol si už medzi spolužiačkami v podobnej situácii? Ako si sa cítil?
- ♦ Dodržiavanie ktorých kresťanských zásad považuješ za najdôležitejšie?

TVOR

Z výkresu vystrihni 2 rovnaké kruhy. Môžeš obkresliť malú misku alebo široký pohár. Na jednom kruhu vystrihni okienko tak, ako je znázornené na obrázku. Druhý kruh rozdeľ na dve polovice. Do jednej polovice nakresli, čo robíš cez deň, do druhej to, čo robíš v noci. Kruh s okienkom polož na druhý kruh a presne uprostred prepichni

špáradlom alebo ceruzkou. Spoj ich pomocou gombíkov zviazaných cez dierku v strede. Rovnako si môžeš vyrobiť kalendár na celý týždeň.

PONDELOK NAJLEPŠÍ BRAT

DRAHOKAM Z BIBLIE

„Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“

(Evanjelium podľa Matúša 25,40)

PRÍBEH

Peťo bol dospelý mladý muž. Na narodeniny dostal od svojho staršieho brata krásne nové auto. Keď sa jedného dňa vracal z práce, videl, ako sa pred domom hrá susedov malý chlapec Marek. Keď Peťo vystúpil z auta, Marek pribehol a spýtal sa: „To je tvoje auto?“

„Áno, dostal som ho od brata na narodeniny,“ odpovedal mu Peťo. „Naozaj?“ Marek to veľmi zaujalo. „Dostal si od brata auto? Zadarmo? Vôbec nič si mu za to nemusel zaplatiť?“ „Presne tak. Dostal som ho zadarmo,“ zopakoval Peťo a usmial sa.

„Fíha, aj ja by som chcel...“ začal Marek a Peťo si myslel, že povie, že by chcel tiež také auto alebo že by chcel tiež takého brata. Marek však dokončil: „... aj ja by som chcel BYŤ takým bratom.“

To Peťu prekvapilo. Ponúkol Marekovi: „Chceš? Môžeš si na chvíľku do auta sadnúť a zahrať sa na vodiča.“

Marekovi sa rozžiarila tvár a zvolal: „Počkaj chvíľu!“ Vbehol do domu a o pár minút vychádzal von aj so svojím mladším bratom Ondrejom. Niesol ho v náručí, pretože bol ochrnutý a nemohol chodiť. Posadil ho na schodík pred domom, ukázal rukou na auto a povedal mu: „Vidíš? Jeho brat mu ho kúpil a on zaň nič nezaplatil.“ A potom dodal: „Raz ti aj ja kúpim také auto. Potom pôjdeme na výlet a uvidíš všetky tie krásne veci...“ Ondrej sa usmieval od ucha k uchu.

Petra to tak dojalo, že vzal Ondreja do náručia a posadil ho za volant, ako by bol vodičom a Marek sa posadil vedľa neho. Dokonca im Peter dovolil, že môžu raz aj zatrúbiť. To bol zážitok!

Buď bratom, akého by si chcel mať. Buď sestrou, akú by si chcela mať. Buď kamarátom, ktorého by chcel stretnúť každý.

(Poznámka: inšpirované príbehom Bruna Ferrera z knihy Hviezdy vidno v noci)

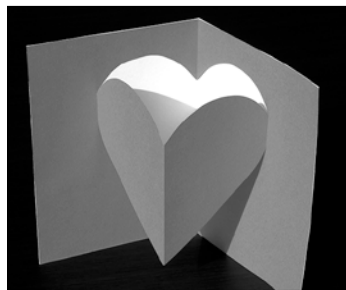
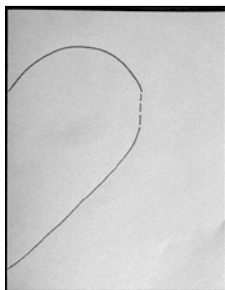
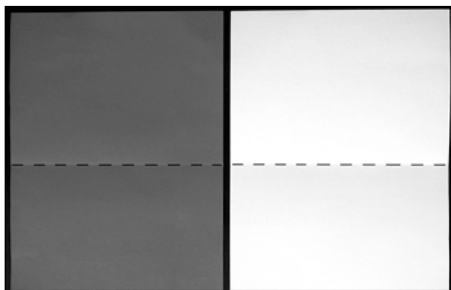
PREMÝŠLAJ

- ♦ Čo myslíš, prečo chcel Marek kúpiť auto bratovi a nie sebe?
- ♦ Chcel by si niečo podobné urobiť aj ty? Pre koho?

TVOR

Tvrší papier (napríklad výkres) veľkosti A5 a červený papier rovnakej veľkosti prehni na polovicu. Na červený prehnutý papier nakresli srdce podľa obrázka. Prestrihni iba prerušovanú čiaru. Súvislú čiaru prehni do opačnej strany, ako je zohnutý papier. Všade okrem zohnutého srdca nanes lepidlo a vlep červenú stránku do výkresu. Nezabudni na venovanie alebo povzbudivý verš.

Pohľadnicu daruj niekomu, komu chceš byť dobrým kamarátom (napríklad svojmu súrodencovi).

UTOROK

LIEKY, KTORÉ SA NEDAJÚ KÚPIŤ

DRAHOKAM Z BIBLIE

Nerob sa múdрым vo svojich očiach, ale maj bázeň pred Hospodinom a odvráť sa od zla. Uzdraví sa tvoje telo a vzpružia sa tvoje kosti.“

(Príslovia 3,7.8)

Osemročná Alenka bola vážne chorá. Jej otecko sa raz dopočul o lekárovi, ktorý „vraj dokáže zázraky.“ Pozval ho, aby mohol Alenku prezrieť. Alenka ležala v posteli, slabá a bledá, sotva sa na pána doktora usmiala. „Dokážete ju uzdraviť?“ pýtal sa úzkostlivo otecko. Lekár sa usmial: „Uzdraviť môže len Boh. Ja sa môžem pokúsiť urobiť to, čo bude v mojich silách.“

Otecko zveril Alenku do rúk lekára a ten ju vzal do svojej vidieckej vily. Na čerstvom vzduchu Alenka zosilnie lepšie ako v meste. A býva tam s ním aj jeho vnuk Lukáško, ktorý je v Alenkinom veku.

Čerstvý vzduch, horské slniečko, dobré zdravé jedlo aj Lukáškova spoločnosť začali Alenke prospievať.

O niekoľko týždňov si už mohla ľahnúť na ležadlo v záhrade. Lukáško ju všade sprevádzal a často jej rozprával svoje obľúbené príbehy z Biblie. O živote Pána Ježiša aj o tom, ako uzdravoval chorých. Každý deň sa modlil, aby Pán Ježiš uzdravil aj Alenku. Príbehy sa Alenke veľmi páčili. Pomaly sa aj ona učila dôverovať tomu veľkému Lekárovi.

Vila pána doktora stála na kopci. Alenka sa cítila čoraz lepšie, ale ešte stále bola príliš slabá nato, aby mohla chodiť na prechádzky.

Pán doktor jej však postavil „pozorovateľňu“ – malú terasu v rohu záhrady aj s ďalekohľadom. A možno náhodou, možno zámerne, ďalekohľad bol namierený na jednu chalúpku v údolí – starú a rozbitú. Alenka v ďalekohľade sledovala hlúčik špinavých detí v otrhaných šatách. Pán doktor jej povedal, že otecko týchto detí je alkoholik a opustil ich. Ich mamička z toho prišla o rozum a stará sa o ne len babička.

Alenka v ten večer zaspávala s otázkou: „Prečo ja mám toľko rôznych vecí, a tie

deti nemajú skoro nič?“ Nasledujúce ráno už poznala odpoveď: „Mám toho toľko preto, aby som im mohla niečo dať.“

Spolu s pánom doktorom vybrali nejaké oblečenie, ktorého mala dosť, tiež hračky a hlavne jedlo. Pán doktor sa vydal do chalúčky a Alenka napäto cez ďalekohľad sledovala, ako deti obklopili pána doktora a ten im niečo rozdáva. Pozorovala, ako skáču od radosti a jej srdiečko zalialo zvláštne teplo. Potom pán doktor deťom niečo povedal, ony sa otočili smerom k nej a začali jej mávať. Alenka bola od radosti bez seba.

Po veľmi dlhom čase jej zas sčerveneli líčka a cítila sa taká silná, že by mohla obehnúť celú záhradu. Odvtedy každý deň putovalo z vily na kopci do chalúčky v údolí niečo dobré. A onedlho Alenka zosilnela natoľko, že mohla s pomocou pána doktora priniesť deťom jedlo sama. To bolo radosť!

Alenka sa rýchlo uzdravovala a čoskoro sa mohla vrátiť domov. Na deti z chalúčky, Lukáškove príbehy a modlitby k Pánovi Ježišovi však nikdy nezabudla.

PREMÝŠĽAJ

- ♦ Čo všetko prispelo k Alenkinmu uzdraveniu?
- ♦ Myslíš si, že viera a dobré vzťahy s ľuďmi môžu nášmu zdraviu pomôcť? Prečo?

Vyber niečo svoje, čo daruješ a dones to na ďalšie stretnutie. Rozhodnite sa spolu,

komu svoje dary venujete. Máte v blízkosti detský domov alebo vo svojom okolí kamarátov, ktorí nemajú veľa hračiek?

STREDA

JEŽIŠOV KAMARÁT JE AJ MÔJ KAMARÁT

DRAHOKAM Z BiBLiE

„Ved' keď budete milovať iba tých, čo vás milujú, aká vám patrí odmena? ... Vy teda buďte dokonali, ako je dokonalý váš nebeský Otec.“
(Evanjelium podľa Matúša 5,46.48)

PRÍBEH

Letný tábor bol v plnom prúde. Slnko svietilo, bolo poobedňajšie voľno a všade vládla pohoda.

V chatke dievčat práve prebiehalo veľké plánovanie, ako sa pomstíť Janke. Bola totiž neustále nafúkaná a protivná, s nikým sa nechcela o nič deliť a vôbec veľa si o sebe namýšľala. Preto spolu s chlapcami vymýšľali plán, ako to Janke vrátiť.

Čím dlhšie porada prebiehala, tým horšiu pomstu pre Janku vymýšľali. Najskôr ju chceli v noci poliať vodou. Potom sa však rozhodli, že jej zoberú všetky veci z chatky a rozvešajú ich po celom tábore. „Zaslúži si to!“ vykrikoval Zdeno. „Ved' sa s ňou vôbec nedá vydržať!“ pridala sa Eva. „Bude zábava,“ smial sa Paľo.

„Ja som proti,“ ozvala sa zrazu Veronika. Prekvapilo ju, že jej kamarátky a kamaráti chcú niečo také urobiť. „Ved' je protivná

a namyslená. Nedá sa s ňou vydržať!“ presviedčajú chlapci Veroniku. No Veronike sa to nepáči.

„Predstavte si, že by to niekto urobil vám. Ako by ste sa cítili? Je to škaredé!“ trvala na svojom Veronika. Nič sa nedalo robiť. Vojnoví bojovníci odchádzali z chatky trochu urazení a zvyšok dňa sa Veronike vyhýbali a nehovorili s ňou. Bolo jej to síce ľúto, ale bola si istá, že sa zachovala správne.

„Ved' Janku má Pán Ježiš rád rovnako ako všetkých ostatných vrátane mňa. Nechcel by, aby sme jej ublížili a aby bola nešťastná,“ vravela si.

Janka nikdy nezistila, čo sa vtedy v chatke odohralo.

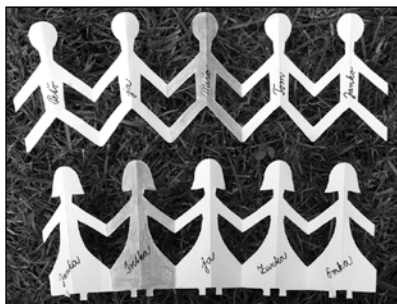
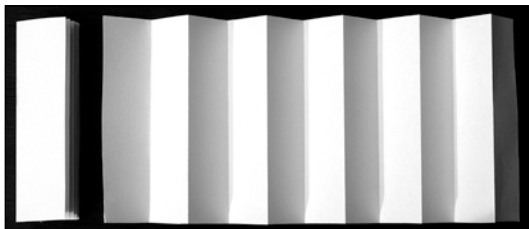
PREMÝŠĽAJ

- ♦ Zastal sa ňu už niekto? Ako si sa cítil?
- ♦ Pamätáš si príbeh, keď sa Pán Ježiš niekoho zastal?

TVOR

Papier prestrihni na polovice tak, aby vznikol úzky a dlhý pás. Poskladaj ho ako

harmoniku na šírku 2 prstov (asi 3 cm). Nakresli naň polovicu panáčika ako na obrázku a vystrihni

ho. Pozor, neprestrihni papier na okrajoch. Keď ho rozložíš, dostaneš kamarátov, ktorí sa držia za ruky. Na postavičky napíš svoje meno a mená svojich kamarátov. Červenou farbou vymaluj kamarátov, za ktorých sa chceš modliť. Daj si ich na viditeľné miesto, aby si na to nezabudol.

ŠTVRTOK ČÍM KRMIŠ SVOJU MYSEĽ

DRAHOKAM Z BIBLIE

„Či teda jete, alebo pijete, alebo čokoľvek robíte, všetko robte na Božiu slávu.“

(Prvý list Korinťanom 10,31)

PRÍBEH

Kamaráti Danko a Miško spolu trávili veľa času. Chodili spolu do školy, poobede sa bicyklovali a toto leto spolu boli dokonca aj v tábore. Boli to dobrí kamaráti.

Raz Miško u Danka prespával. Bola už tma, chlapci ležali vedľa seba v Dankovej izbe a rozprávali sa o tom, čo naposledy pozerali v televízii. Danko videl dokumentárny film o vlkoch. Oduševnene rozprával Miškovi, ako sa vlci o seba navzájom starajú, akí sú zvedaví a ako sa mláďatá začleňujú

do života svorky. Bol tým taký nadšený, že aj Miško dostal chuť pozrieť si to.

Miško však pozeral niečo celkom iné. So starším bratrancom videl najnovší filmový trhák. Rozprával Dankovi dej filmu a opisoval mu strašidlá, ktoré tam boli.

„A nebál si sa?“ opýtal sa ho Danko.

„Jasné že nie, veď to bolo iba v telke,“ odpovedal Miško.

„Ja by som sa bál, že sa potom budem báť,“ priznal sa Danko. Miškovi sa to však zdalo smiešne: „No ja sa nebojím. Veď viem, že to nebolo naozaj. Bolo to len vymyslené.“

O pár minút neskôr potreboval ísť Miško na záchod. Volal Danka, aby išiel s ním zasvietiť mu svetlo. Dankovi sa z vyhriatej postele nechcelo a dal Miškovi do ruky svoju baterku.

„Ale ja sa takto po tme bojím,“ vyliezlo nakoniec z Miška.

„No vidíš,“ dohovárať mu Danko. „Pozeráš hlúposti a potom sa bojíš ísť doma sám cikať.“ Miško len zahanbene sklonil hlavu. Vedel, že Danko má pravdu.

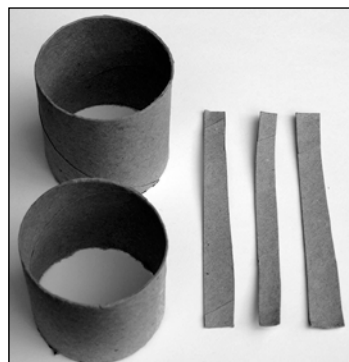
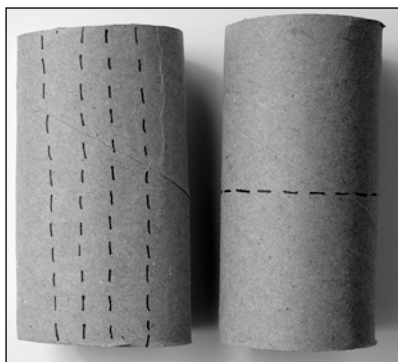
To, čo robíme a pozeráme, ovplyvňuje naše myšlienky aj obavy. Médiá, televízia,

internet – to všetko môže satan použiť proti nám –, aby nás zneistil, vystrašil, donútil nás premýšľať nad vecami, ktoré nám neprospievajú.

Rovnako si tieto nástroje modernej doby môže použiť Boh, aby nás posmelil, niečo naučil alebo nám niečo ukázal. Je len na nás, čo sa rozhodneme pozeráť.

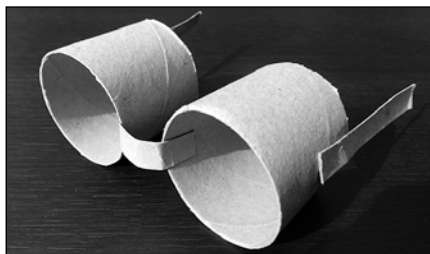
PREMÝŠĽAJ

- ♦ Je televízia zlý alebo dobrý vynález?
- ♦ Ktorý film (rozprávku) si videl naposledy?
- ♦ Poznáš nejaký film, ktorý môže niekomu pomôcť?

TVOR

Vezmi 2 papierové roľky. Z jednej odstrihni 2 kotúče na okuliare. Druhú prestrihni krížom, aby si dostal 3 dlhšie pásiky. Jedným pásikom spoj kotúče. Ďalšie dva pásiky nalep z boku tak, aby vznikli okuliare. Nalep si na okuliare niečo pekné, na čo sa rád pozeráš.

PIATOK

DOKONALÉ STVORENIE

DRAHOKAM Z BIBLIE

„Vy však máte spočítané aj vlasy na hlave. Nebojte sa, vy ste drahší ako mnoho vrabcov.“
(Evanjelium podľa Lukáša 12,7)

PRÍBEH

Jedného dňa prišiel Pán Boh do rajskej záhrady tvoriť. Stvoril slona. Pozerá sa na neho a vidí, že sa nemôže poriadne zohnúť, aby sa napil. Veď mu chýba chobot! Tak mu stvoril aj chobot. Potom stvoril aj antilopu. Chcela behať, ale veľmi jej to s tromi nohami nešlo. Tak jej stvoril nohy štyri. O chvíľu nato stvoril leva. Keď zamňaukal, všetkým zvieratám to prišlo smiešne. Takto to nie je dobré. Stvoril teda levovi poriadny hlas a mohutnú hrivu. Teraz vyzeral naozaj majestátne.

Zdá sa vám to vtipné? Samozrejme, že áno. Takto to predsa nebolo.

Pán Boh stvoril všetky zvieratá také, ako ich poznáme dnes. Nemusel nič opravovať, dorábať ani meniť. Stvoril ich hotové a dokonalé.

Pri stvorení človeka si dal záležať ešte viac. Stvoril ho na svoj obraz. Bol dokonalý. Mal ruky presne také, aké mu Boh chcel dať. Mal vlasy presne také, aké pre neho vybral. Nos, uši, líčne kosti – všetko mu Pán Boh vytvaroval do takej podoby, akú chcel.

Dal mu čisté srdce a bystrú myseľ. A pokiaľ by nebol zhrešil a nemusel odísť z rajskej záhrady, bol by v nej žil až doteraz. Stále krásny, silný a zdravý. Tak, ako ich, Adama aj Evu, Pán Boh stvoril.

Aj ty si taký, akého ňa Boh naplánoval. Vybral ti farbu vlasov, aké dlhé budeš mať prsty na rukách a ako sa budeš usmievať. Dokonca aj to, či budeš mať oči po otcovi alebo po mame. Si pre neho taký dôležitý, že toto všetko vopred určil a zapísal do každej tvojej bunky v tele.

Pán Boh ňa tak veľmi miluje, že ti do srdca dal aj zvedavosť, aby si sa mohol radovať, keď sa naučíš niečo nové. Dal ti aj sny, aby si sa tešil, keď ich dosiahaš. Dal ti chuť, aby si objavoval všetky príchute, ktoré stvoril.

Taký si pre Neho dôležitý!

PREMÝŠĽAJ

- ♦ Ktoré svoje vlastnosti máš rád?
- ♦ Môžeš dary, ktoré ti Pán Boh dal, použiť aj na zlé veci? Ako?
- ♦ Ako môžeš povedať ľuďom o Pánu Bohu bez Biblie?

TVOR

V skupinke alebo s rodičmi si vytvor vlastnú modelovaciu hmotu. Téglikom od jogurtu alebo inou mištičkou odmeraj 2 diely sódy, 1 diel kukuričného škrobu a 1 diel vody. Zmiešaj ich spolu v hrnci. Môžeš pridať aj potravinárske farbivo. Daj variť na sporák a miešaj. Hmota sa najskôr rozpustí a o chvíľu sa začne variť. Keď zhrubne a bude z nej jedna hrča (asi po minúte varenia), sporák vypni a hmotu nechaj vychladnúť. Vymodeluj z nej človeka, tak ako to urobil Pán Boh v raji. Na oči, ústa a vlasy použi korenie alebo strukoviny (šošovicu, ryžu).

DRAHOKAM Z BiBLiE

„Amen, hovorím vám, že ak sa neobrátite a nebudete ako deti, nikdy nevojдете do nebeského kráľovstva.“

(Evanjelium podľa Matúša 18,3)

PRÍBEH

Pani učiteľka v škôlke vybrala deťom farbičky a rozdala papiere na kreslenie.

Kým deti kreslili, spomenula si na svojho manžela, ktorý pred pár mesiacmi zomrel. Bolo jej do plaču.

Malý Tomáško to zbadal. Bol v triede síce najmladší, ale veľmi všímavý. Prišiel k pani učiteľke a opýtal sa jej: „Je ti smutno?“

Pani učiteľka ho s láskou pohladila po vláskoch a povedala: „Áno je.“

„A prečo?“ vyzvedal malý Tomáško.

Pani učiteľka mu povedala, že jej muž už je v nebičku a ona ho dlho nevidela.

Tomáškovi sa rozžiarili oči: „Tak si postav rebrík a choď ho navštíviť!“ Od radosti, že to vymyslel, skoro vykrikol.

Pani učiteľka sa na neho usmiala. Nevedela, čo mu má povedať.

Dostať sa takto do neba sa samozrejme nedá. Je to však celkom jednoduché. Netreba namáhavo šliapať nahor, liezť po rebríku, ani sa šplhať po lane. Stačí odovzdať svoje srdiečko Pánu Ježišovi a On nás tam rád vezme sám, keď sa po nás vráti.

Dôležité je, pripraviť sa na cestu. O ostatné sa postará Pán Ježiš.

PREMÝŠĽAJ

- ♦ Myslíš si, že si spasený?
- ♦ Ktoré tri veci by si si chcel vziať so sebou do neba?
- ♦ Čo by si chcel ešte predtým stihnúť?

TVOR

Na prechádzke nazbieraj konáriky alebo použi špilky a nalám ich na rovnaké paličky. Naukladaj ich nad seba. Špagátom alebo niťou ich zviaž tak, že medzi nimi necháš vždy medzeru na 1 až 2 prsty a vznikne ti rebrík. Na každej paličke urob uzlík. Rebrík si zaves vo svojej izbe.

